

วารสารเพื่อชาวไทยในสวิตเซอร์แลนด์ ปีที่ 20

รวงข้าว

RUANG KHAO

สิงหาคม 2561 / August 2018

หน้าที่ลูกผู้ชาย

- พระเอกลูกครึ่ง “หลุยส์-เฮสตาซัน” ภูมิใจเป็นทหารของพระราชา (ลูกครึ่งไทย-ฝรั่งเศส)
- สุดภูมิใจ! 'ชาโน' นักแสดงลูกครึ่ง สมัครอาสาทหารพราน (ลูกครึ่งไทย-เยอรมนี)
- พลทหาร “ภูมิ” พลทหารใหม่ รายงานความรู้สึกเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากฝึกเข้ม 10 สัปดาห์ พ่อเป็นคนสิงคโปร์ แม่เป็นคนไทย แม่ยังให้ลูกมาคัดเลือกทหารตามหน้าที่ชายไทย

เรามีข่าวทำนองนี้ให้เห็นบ่อย ๆ
แต่เรากียังไม่อยากจะลูก ไปเป็นทหารที่เมืองไทยอยู่ดี...

รวงข้าวฉบับนี้ พี่หญิงไทยนำเรื่องราว
ความรู้จากคณะอัยการ มาให้พวกเราได้อ่านกัน
ติดตามในเรื่องจากปกนะคะ

งานประชุมสามัญประจำปีสมาคมหญิงไทย
วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2561 ที่ Pfrundhaus Kirchlindach

และการบรรยายหัวข้อ

“ชายไทย กับการเกษตรทหารในประเทศไทย” และ “การซื้อที่ดิน และมรดก”
โดยวิทยากร จากสำนักงานอัยการสูงสุด ประเทศไทย

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์
Verein Thai Frauen für Thai Frauen

Postfach 11, 3038 Kirchlindach

Tel. +41 79 649 34 32

PC-Konto: 87- 677365 -7

IBAN: CH26 0900 0000 8767 7365 7

<http://www.thaifrauenverein.ch>

E-Mail: vorstand@thaifrauenverein.ch

เฟสบุ๊ก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย:

[facebook.com/thaifrauen.swiss](https://www.facebook.com/thaifrauen.swiss)

คณะกรรมการสมาคมฯ

ประธาน : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

รองประธาน และทะเบียน: กุวัลยา รีเดอร์

เหรัญญิก : พรพรรณ เวงเงอร์

ประชาสัมพันธ์ : กัลยา พิงค์

เลขานุการ : ญาณพัช ดินเน่

ผู้ช่วยเลขานุการ : มณฑา คุณซ์- บุญจริง

บรรณาธิการ : กุลลาบ ไทรโพธิ์

เว็บมาสเตอร์ : Dr. Hans Rieder

ที่ปรึกษา : สมบัติ มากลั่น –เรอบิเย ศักดา บัวลอย

บรรณาธิการ จัดทำปกและรูปเล่ม: กุลลาบ ไทรโพธิ์

ช่างภาพ : กุวัลยา รีเดอร์

กองบรรณาธิการ : กุวัลยา รีเดอร์ จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

พิสูจน์อักษร : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

นักเขียน : ก. ไตรคำ พี่หญิงไทย นกฮูก โยทะกา จิรวดี เกียรติศิริ

บ้าแมว พญานาง ครูสาส์ และลำดวน

นักแปล : ศักดา บัวลอย และก.ไตรคำ

ขอขอบคุณ ภาพประกอบในเล่มจาก น้องกวาง น้องแย้ม บุญช่วยชู

ภูเกิ้ล และจากช่างภาพของสมาคมฯ

สารบัญ

เรื่องจากปก

5 เกณฑ์ทหาร ไม่น่ากลัวอย่างที่คิด

เรื่องจากเมืองไทย

11 พลังแห่งรัก ที่ไร้พรมแดน

กฎหมายน่ารู้

7 10 คำถาม ความคุ้มครองกรณีถูกเลิกจ้าง

9 เมื่อถูกย้ายตามแม่ มาอยู่สวิตเซอร์แลนด์

10 นายจ้าง ตำแหน่งงาน และ RAV

13 ครอบครัวเดียวกัน

สรรหามาเล่า

14 เสียงสะท้อนจากผู้มาอยู่

16 วิชาชีวิต

สุขภาพกาย ใจ

17 ต่อมหอลซิลภัยใกล้ตัว

สาระน่ารู้

17 ไม่มีคำว่าสาย.....ถ้าคิดจะพูดไทยกับลูก

19 คนไทยในสวิตเซอร์แลนด์ ทำงานอะไรกันบ้าง

หญิงไทย

4 บทบรรณาธิการ และ สารจากประธาน

27 ถามมา ตอบไป

29 รายงานการประชุมสามัญประจำปี

30 ใบเชิญร่วมงานวันครอบครัว

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะเพื่อนผู้อ่านรวมชาวทุกท่าน

รวมข่าว ฉบับที่สองของปี นำเรื่องน่าสนใจตลอดกาลมาขึ้นปก และพี่หญิงไทยนำมาเขียนบอกต่อกัน หลังจากที่เรารู้จักคุณะอัยการ จากประเทศไทย มาให้ความรู้เมื่อวันประชุมสามัญประจำปีที่ผ่านมา เพื่อสมาชิกที่พลาดในการเข้าฟังนะคะ

เรื่องที่ดังไปทั่วโลก คือ การติดถั่วของ 13 หมูป่าอะคาเดมี ที่เมื่อถึงเวลารวมข่าวปิดเล่ม น้อง ๆ และได้ชักได้รับความช่วยเหลือออกมาได้อย่างปลอดภัย เรื่องราวเป็นอย่างไร นักเขียนน้องใหม่จากเมืองไทย มาเล่าให้ฟังค่ะ

ด้านกฎหมาย ก็มีมาพร้อมหน้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเลิกจ้าง เรามีสิทธิอะไรบ้าง กฎหมายใหม่ สด ๆ ร้อน ๆ เกี่ยวกับการตกงาน ใครจะได้งานก่อน ออกมาเพื่อใคร น่าสนใจนะคะ อ่านได้ในเรื่อง นายจ้าง ตำแหน่งงาน และ RAV บางคนอยากทราบเรื่องการนำลูกจากเมืองไทยอายุเท่าไร ถึงจะตามมาอยู่ได้ ฉบับนี้มีคำตอบให้ท่านแล้วนะคะ แล้วลูกเลี้ยง แม่เลี้ยง และพ่อเลี้ยง สิทธิของแต่ละคนเป็นอย่างไร หลายคนจะได้หายสงสัยกันก็คราวนี้ค่ะ

สรรหามาเล่า ฉบับนี้ โยทะกา มาเล่าเรื่องราวความยากของเหล่าเพื่อน ๆ ที่จะมีเพื่อนเป็นคนสวิส ส่วนบ้านแก้ว ก็มาเล่าเรื่องวิชาชีวิต ที่ได้เรียนรู้มาจากการไปเข้าคอร์สอบรม เป็นสุขกับชีวิต เป็นมิตรกับความตายมา วิชานี้น่าสนใจ และใกล้ตัว ใครเรียนได้ดี ชีวิตนี้ดีแน่นอนค่ะ

นอกจากนี้ลำดวน ไปสัมภาษณ์ พี่น้องชาวไทย ในสวิตเซอร์แลนด์ ว่าเขาผ่านอะไรกันมาบ้าง กว่าจะได้ทำงานแบบที่เขาต้องการ เรื่องราวผ่านประสบการณ์ตรง มีคุณค่า น่าศึกษาเสมอนะคะ ครุสาดี ย้ำว่า ไม่มีคำว่าสาย ถ้าจะพูดภาษาไทยกับลูก ๆ นะคะ

สำหรับงานวันครอบครัว กำหนดการ และใบเชิญอยู่หน้า 30 นะคะ พลิกไปดูก่อนเลยนะคะ แล้วพบกันนะคะ

กุหลาบ ไทร์โพธิ์ (saipopoo@gmx.ch)

สารจากประธาน

สวัสดีค่ะเพื่อนทุกคน

ใช้ค่ะทุกคน เราเป็นเพื่อนกัน เพื่อนคือผู้ที่เราส่งความรู้สึกดีดีให้แก่กัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน นั่นเพราะเราเคยได้พบปะ จากที่เคยเป็นคนแปลกหน้า เมื่อได้มารู้จัก ช่วยเหลือ และแบ่งปันสิ่งที่มี ทั้งสิ่งที่มีเหมือนกันหรือต่างกัน เพราะมีการให้และการรับ แลกเปลี่ยน มีความพึงพอใจ

หญิงไทยสัญจร เป็นกิจกรรมหนึ่งของการให้ เพราะเพื่อน ๆ ให้ความสนใจใคร่รู้ เราจึงมีโอกาสนำปันสิ่งที่เราชอบให้ได้ สิ่งที่เราชาวสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทยได้รับ คือมีกัลยาณมิตรเพิ่มอีก เราจึงมีเพื่อนจากทุกทิศทางเรามีความสุขที่แลกเปลี่ยนให้แก่กัน ความสุขของเพื่อนนั้นเรารับรู้ได้ และยินดีมากค่ะ เพราะเราก็มีความสุขเช่นกัน

การขับเคลื่อนกิจกรรมให้ก้าวเดินหน้าต่อไป เราต้องการพลังจากเพื่อน ๆ ค่ะ และจะมีความสุขยิ่งขึ้น เมื่อเพื่อน ๆ ส่งกำลังใจ กำลังใจ มาเสริมกำลังใจเราเพิ่ม เราจะรักกันมากขึ้นใช้ไหมคะ เราขอเพื่อน ๆ อยู่ค่ะ

คุณ 19/05/2561

"เกณฑ์ทหาร" ไม่น่ากลัว อย่างที่คิด

โดย พี่หญิงไทย

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ คณะอัยการ จากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิประชาชนระหว่างประเทศ และสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ซึ่งมาให้อบรมกฎหมายแก่ชุมชนไทยในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อต้นเดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา โดยหัวข้อที่มีผู้สนใจมากที่สุด คือการเกณฑ์ทหารในประเทศไทย

เมื่อจะเล่าขานเรื่องการเกณฑ์ทหาร ควรจะอ้างถึงการได้สัญชาติและการขอสัญชาติไทย เพื่อเชื่อมโยงไปถึงการรับคัดเลือก หรือรับเกณฑ์เป็นทหารไทย ตาม “พระราชบัญญัติสัญชาติ ปี พ.ศ. 2508” หมวด 1 เรื่อง “การได้สัญชาติไทย” ในมาตรา 7 ข้อ 2 กำหนดว่า “ผู้เกิดโดยบิดา หรือมารดา เป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรไทย”

เมื่อลูกได้รับสัญชาติไทยโดยกำเนิด เพราะแม่(หรือพ่อ)เป็นคนไทย แม้จะเกิดในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ย่อมสามารถแจ้งเกิดเพื่อขอสูติบัตรไทย (หรือใบเกิด) แสดงความเป็นไทย ได้ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น แล้วนำสูติบัตรนี้ ไปแจ้งเข้าทะเบียนบ้าน ณ อำเภอที่แม่ (หรือพ่อ) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย เพื่อความเป็นคนไทยโดยสมบูรณ์ และเพื่อสิทธิการเข้าเมืองของคนไทย รวมถึงการรับมรดกทั้งหลาย โดยไม่มีข้อจำกัดของผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งต่างกับชาวต่างชาติ (ในการถือครองอสังหาริมทรัพย์)

สำหรับลูกชาย สัญชาติไทย มีสิทธิและหน้าที่เพิ่มเติม คือ การรับราชการทหาร เมื่อมีอายุตามเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 ลูกชายของคุณได้รับสัญชาติไทยตามมารดาโดยหลักสืบสายโลหิต หากมี

การแจ้งชื่อเข้าทะเบียนบ้านไทย ก็เข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายว่าด้วย การรับราชการทหาร ตาม

“พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497”

ได้กำหนดหน้าที่ของชายไทยเกี่ยวกับการรับราชการทหาร มีขั้นตอนคือ

1. การขึ้นบัญชีทหารกองเกิน (การขึ้นบัญชีทหาร)

เอกสาร สด. 9

- ชายไทยเมื่ออายุย่างเข้า 18 ปี (คืออายุ 17 ปี บริบูรณ์ ในปีใด ไม่ว่าจะเกิดวันใด ระหว่าง 1 ม.ค.- 31 ธ.ค. ในปีนั้นๆ (ดูหมายเหตุ 1 เรื่องการนับอายุ) ให้ไปแสดงตนเพื่อขึ้นทะเบียนทหาร (ภายในเดือนกันยายน) ของปีนั้น (ขึ้นทะเบียนที่ไหน ดูหมายเหตุ 2 เรื่องสถานที่ขึ้นทะเบียน)

- ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่สามารถไปได้ด้วยตนเอง ให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะ และเชื่อถือได้ไปแจ้งแทน

- ถ้ายังไม่ได้ไปขึ้นทะเบียนในปีนั้น มีหน้าที่ต้องขึ้นทะเบียนจนถึงอายุ 46 ปี บริบูรณ์ (มาตรา 18)

- แต่ถ้าอายุเกิน 30 ปี บริบูรณ์ เมื่อขอขึ้นทะเบียนแล้ว จะถูกปลดเป็นทหารกองหนุนทันที (มาตรา 39) (คือไม่มีการรับหมายเกณฑ์ และไม่มีการคัดเลือก เพียงมีชื่ออยู่ในบัญชีทหารกองหนุน)

- โทษของการจงใจหลีกเลี่ยงการขึ้นบัญชีทหาร จำคุกไม่เกิน 3 เดือน ปรับไม่เกิน 300 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

2. การรับหมายเรียก (การรับหมายเกณฑ์)

เอกสาร สด. 35

 ทหารกองเกินมีอายุย่างเข้า 21 ปี (20 ปี บริบูรณ์ ดูการนับอายุข้างต้น) ใน พ.ศ. ไต ต้องไปแสดงตนเพื่อรับหมายเกณฑ์ ที่ภูมิลำเนาทหารของตนภายใน พ.ศ. นั้น (ภายในเดือนตุลาคม) เพื่อไปรับการตรวจเลือก ในเดือนเมษายนของปีถัดไป

 อาจรับหมายเกณฑ์แทนได้ โดยบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและเชื่อถือได้หากจำเป็น เช่น ป่วย หรือ อยู่ต่างประเทศ

โทษของการจงใจหลีกเลี่ยง จำคุกไม่เกิน 3 เดือน

ปรับไม่เกิน 300 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

3. การรับการตรวจเลือก (จับใบดำ ใบแดง)

➤ ถ้าได้ใบดำ จะปลดเป็นทหารกองหนุนทันที

➤ ถ้าได้ใบแดงก็ต้องเข้ารับราชการทหารเป็นเวลา 2 ปี หลังจากนั้นปลดเป็นทหารกองหนุน

➤ โทษของการไม่มาตรวจเลือก จำคุกไม่เกิน 3 ปี

หมายเหตุ 1 การนับอายุ	วันเกิด ไม่ว่าวันใด ระหว่าง 1 มค ถึง 31 ธค นับอายุในปีนั้นเท่ากับ 1 ปี ครบ “17 ปี” ในปีใด(ย่างเข้า 18 ปี) แจ้งขึ้นทะเบียนในเดือนกันยายนในปีนั้น (เช่นเกิดภายในปี พ.ศ. 2544 ให้แจ้งในเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2561)
หมายเหตุ 2 ขึ้นทะเบียนทหารกองเกิน ที่ภูมิลำเนา หรือ ที่หน่วยสวัสดิเขต หรือ อำเภอของบุคคลดังนี้	1. พ่อโดยชอบด้วยกฎหมาย 2. ถ้าไม่มีพ่อ- ใช้ทะเบียนบ้านแม่ 3. ถ้าไม่มีแม่- ใช้ผู้ปกครอง (ใครก็ได้) 4. ถ้าไม่มีผู้ปกครอง- ใช้ทะเบียนบ้านเด็ก 5. ถ้าเด็กไม่มีทะเบียนบ้าน- พบเด็กที่ใด ใช้ทะเบียนเขตนั้น

การผ่อนผัน

- รับราชการ
- นักเรียนซึ่งไปศึกษาต่างประเทศ (ดูหมายเหตุ 3 เรื่องวิธีการขอผ่อนผัน)
- เหตุสุดวิสัย
- ในกรณีที่มีคนเพียงพอ อาจผ่อนผันให้บุคคลบางประเภท

สำหรับลูกชายที่พำนักในสวิตเซอร์แลนด์ เข้าข่ายการศึกษาอยู่ต่างประเทศ ใช้วิธีการขอผ่อนผันดังนี้ค่ะ

หมายเหตุ 3 วิธีการขอผ่อนผัน

หลักฐานการศึกษา ประกอบการขอผ่อนผัน (ให้ยื่นเอกสารถึงสัสดีล่วงหน้า ก่อนถึงวันรับคัดเลือก เพราะการอนุมัติ ต้องผ่านขั้นตอนถึงผู้ว่าราชการจังหวัด)

1. หนังสือรับรองการเรียนจากสถานศึกษา (แปลเป็นไทย และได้รับการรับรองจากสถานทูตฯ)
2. หลักสูตรการเรียน (รายละเอียด หลักสูตรที่ปี) (แปลเป็นไทย และได้รับการรับรองจากสถานทูตฯ)
3. เอกสาร สด. 9 และ สด. 35
4. หนังสือมอบอำนาจ กรณีไม่ไปด้วยตนเอง (ลายมือชื่อ และหลักฐาน ของผู้มอบ และ ผู้รับมอบ)
5. จดหมายแนบ แจ้งว่าต้องการผ่อนผัน นานเท่าไร (ตามหลักสูตร) (ซึ่งต่างจากกรณีที่กำลังศึกษาในประเทศไทย ที่ต้องยื่นเรื่องขอผ่อนผันปีต่อปี ระหว่างการศึกษา)

ผ่อนผันได้นานเท่าใด

- การศึกษาไม่เกินปริญญาตรี (จะเรียนปริญญาตรี หลายใบ ก็ได้)
- ผ่อนผันด้วยเหตุอื่น เช่น ป่วย ดูแลพ่อแม่ โดยมีหลักฐานเพียงพอ

การยกเว้น

- พระภิกษุที่มี สมณศักดิ์ หรือ เป็นเปรียญ
- คนพิการ ทุพพลภาพ

ทหารกองหนุน คืออะไร?

มีหน้าที่รับราชการทหาร ในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ ฝึกวิชาทหาร ทดลองความพร้อม หรือระดมพล แบ่งประเภทได้ คือ

- ทหารกองหนุนประเภทที่ 1 คือ ทหารที่ปลดประจำการ (อายุไม่เกิน 30 ปี)
- ทหารกองหนุนประเภทที่ 2 คือ ทหารกองเกินที่มีอายุครบกำหนดปลด (อายุ 30 ปี บริบูรณ์)
- ทหารกองหนุนประเภทที่ 3 คือ ทหารกองเกินที่มีอายุครบกำหนดปลด (อายุ 40 ปี บริบูรณ์)

พ้นจากราชการทหาร อายุ 46 ปี บริบูรณ์

ขั้นตอนและวิธีการตามลำดับ เหมือนจะยาวเหยียด คล้ายจะยุ่งยาก แต่ถ้าอ่านให้เข้าใจและดำเนินการตามขั้นตอนนั้น ไม่ใช่เรื่องยากใช่ไหมคะ ตัดความกังวลเรื่องการเป็นทหารในเมืองไทยออกไป (จากความคิดติดลบ ที่เคยได้ยินได้ฟัง) แล้วลองใช้หลักการข้างต้นนี้ เราสามารถที่จะปฏิบัติตนได้ โดยไม่ผิดกฎหมาย ถ้ายังหาไม่เจอ เชิญขอคำแนะนำเพิ่มเติมได้นะคะ ทางโทรศัพท์ อีเมล หรือเฟสบุ๊ก ของสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย หรือขอข้อมูลโดยตรงที่ กองการสวัสดิ หน่วยบัญชาการรักษาดินแดน โทร. 02-22 33 259 (http://www.sussadee.com/tel_thailand.pdf)

ในฉบับนี้ สามารถติดตาม ในบทความ คำถาม-คำตอบ ได้ อีกทางหนึ่งด้วย

10 คำถาม ความคุ้มครองกรณีถูกเลิกจ้าง

สวัสดีครับเพื่อนสมาชิก รวบรวมฉบับนี้ ผมนำเรื่องที่เราในฐานะลูกจ้างควรรู้มาฝากกัน เพราะอะไร ๆ บางทีก็ไม่แน่นอน บริษัทที่เราทำงานอยู่ อาจประสบปัญหา หรือจะด้วยเหตุอันใดก็แล้วแต่ ที่เขาจะเลิกจ้างเราทำงาน เรามาดูกันว่าเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์นั้น เมื่อเกิดขึ้นกับเรา เรามีสิทธิอะไร อย่างไรกันบ้างนะครับ

1. กรณีใด ที่ลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครองการ

ถูกเลิกจ้าง

การเลิกจ้างจะไม่มีผล ถ้าลูกจ้างยังอยู่ในช่วงระยะเวลาความคุ้มครองตามกฎหมาย

2. มีกรณีใดบ้างที่ถือว่า การเลิกจ้างนั้นเป็นโมฆะ ภายใต้ความคุ้มครองการถูกเลิกจ้าง

- เมื่อลูกจ้างอยู่ระหว่างการไปปฏิบัติหน้าที่เป็นทหาร ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือป้องกันพลเรือน หรือทำงานเพื่อสาธารณประโยชน์

- ช่วงระหว่าง 4 อาทิตย์ ก่อนและหลัง จากการไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ต้องไปปฏิบัติหน้าที่เกินกว่า 11 วัน

- ตามระยะเวลาที่กำหนด กรณีมีเหตุให้ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ

- ระหว่างที่ตั้งครรภ์ และ หลังจากคลอดบุตร 16 อาทิตย์

3. กรณีป่วย และประสบอุบัติเหตุ มีระยะเวลาการคุ้มครองการถูกเลิกจ้างนานเท่าไร

- ลูกจ้างที่มีอายุงาน 1 ปีแรก ได้รับความคุ้มครอง 30 วัน
- ลูกจ้างที่มีอายุงาน ปีที่ 2 ถึง ปีที่ 5 ได้รับความคุ้มครอง 90 วัน
- ลูกจ้างที่มีอายุงานเริ่มปีที่ 6 เป็นต้นไป ได้รับความคุ้มครอง 180 วัน

4. ถ้าเราป่วย และศักยภาพการทำงานลดลง เพียงบางส่วน มีความคุ้มครองอย่างไร

ในกรณีนี้ จะได้รับการคุ้มครองการถูกเลิกจ้างเช่นกัน ตามระยะเวลาข้างต้น แต่ทั้งนี้ก็ไม่สามารถจะนำมาเป็นเหตุเพื่อยายระยะเวลาของการคุ้มครองได้นะครับ

5. หากลูกจ้างเกิดป่วยบ่อย ๆ จะเป็นอย่างไร

หากลักษณะของการป่วยนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกัน กำหนดการคุ้มครองการถูกเลิกจ้าง จะเริ่มนับใหม่ตามการป่วยแต่ละครั้ง ทั้งนี้ไม่ครอบคลุมในกรณีที่กลับมาป่วยอีกครั้งเนื่องจากสาเหตุเดิม หรือ อาการป่วยชนิดซับซ้อนกันไป

ขอแนะนำว่า หากลูกจ้างหายป่วยเป็นปกติแล้ว ให้เสนอต่อนายจ้างว่า สามารถกลับไปทำงานได้ดังเดิม เพื่อแสดงความชัดเจนว่า ไม่ยอมรับการยกเลิกสัญญาว่าจ้างดังกล่าว

6. เราต้องทำอะไร เมื่อถูกเลิกจ้างในระหว่างที่ยังอยู่ในช่วงของการได้รับความคุ้มครองการเลิกจ้าง

การเลิกจ้างในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ถือเป็นโมฆะ หมายถึงว่า ไม่มีผลตามกฎหมาย

7. ในช่วงทดลองงาน จะได้รับความคุ้มครองการถูกเลิกจ้างหรือไม่

ไม่ได้รับ และในกรณีที่โดนไล่ออกโดยสมเหตุสมผล ก็จะไม่ได้รับการคุ้มครองเช่นกัน

8. การเลิกจ้างใด ที่ถือว่าเป็นการละเมิดทางกฎหมาย

กฎหมายระบุลักษณะของเหตุแห่งการละเมิดไว้หลายรายการ เช่น การเลิกจ้าง เพราะคุณสมบัติส่วนตัว เช่น อายุ เพศ สีผิว หรือ สัญชาติ หรือหากนายจ้างขัดขวางสิทธิการทำงานของลูกจ้างตามพันธสัญญา การว่าจ้างทำงาน

9. แล้วจะมีผลตามมาอะไรบ้าง หากการเลิกจ้างนั้น ขัดต่อกฎหมาย

การเลิกจ้างยังคงมีผลอยู่ แต่ผู้ถูกบอกเลิกจ้างนั้น มีสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินเดือนสูงสุดถึง 6 เดือน รวมทั้งค่าเสียหายอื่น ๆ ที่มีสาเหตุมาจากการถูกเลิกจ้างนั้น

10. เราสามารถทำอะไรได้บ้าง หากถูกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม

ระหว่างที่ยังอยู่ในช่วงของการคุ้มครองการถูกเลิกจ้าง ลูกจ้างจะต้องเขียนหนังสือคัดค้าน เป็นลายลักษณ์อักษรต่อนายจ้าง การฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนต่อศาล จะต้องดำเนินการอย่างช้าสุดภายใน 180 วัน หลังจากสิ้นสุดการทำงาน

ที่มา นิตยสาร saldo 1/2017

ผู้เขียน Corina Schuppli

แปลโดย ศักดา บัวลอย

เมื่อลูกย้ายตามแม่ มาอยู่สวิตเซอร์แลนด์

โดย นกฮูก

วันนี้ขอเล่าเรื่อง การนำลูกจากเมืองไทย มาอยู่ที่ สวิตเซอร์แลนด์ เมื่อคุณแม่จดทะเบียนสมรสกับชาวสวิส การนำบุคคลในครอบครัวย้ายเข้ามาอยู่ด้วย เรียกว่า Familiennachzug (D) หรือ Regroupement familial (FR) หรือ Ricongiungimento familiare (IT)

สำหรับผู้จดทะเบียนสมรสไม่ใช่เรื่องซับซ้อน เมื่อจดทะเบียนสมรสแล้ว ก็สามารถติดตามคู่สมรสได้ แต่วันนี้ เราจะพูดถึงเรื่องลูก ถ้าต้องการพาลูกจากเมืองไทยมา อยู่ด้วย จะดำเนินการอย่างไร ลูกจะมาได้ไหม ลูกต้องอายุ เท่าไร เป็นอย่างไร มีคำถามเช่นนี้หลายครั้งหลายหน และ คำตอบก็มาจากหลายทาง หลายความคิดเห็น จากหลาย ประสบการณ์ บ้างก็ว่า ลูกต้องอายุไม่เกิน 14 ปี บ้างก็ว่า 18 ปี บ้างก็บอกไม่เกิน 21 ปี หรือมากกว่านั้น แล้วที่จริง ตามกฎหมายสวิสเล่า มีรายละเอียดอย่างไร

ตามกฎหมายสวิส กำหนดอายุลูก ที่จะได้รับวีซ่า ติดตาม ต่าง ๆ กัน เป็น 18 ปี 21 ปี หรือมากกว่านั้น เช่นนั้นจริง โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ กัน ติดตามมาได้เลยค่ะ

ขอพูดถึง**กฎหมายกลางของสหภาพรัฐสวิส** ก่อนนะคะ การขอวีซ่าให้ลูกติดตามแม่หรือพ่อ สำหรับผู้ พำนักรในสวิตเซอร์แลนด์ มี 3 ประเภท คือ

1. ผู้ที่สมรสกับชาวสวิส
2. ชาวอียู EU/EFTA
3. ผู้มาจากประเทศโลกที่สาม คือผู้ที่ได้ใบ

พำนักรประเภท C (ใบพำนักร B มีสิทธิขอ แต่ต้องมีเหตุผล สำคัญ) **ทั้งสามประเภท** อายุของลูก ที่ติดตามมาได้ จึงไม่ เท่ากันดังกล่าว

สำหรับ เราชาวไทย ซึ่งสมรสกับชาวสวิส (มี บ้างที่สมรสกับชาวอียู EU/EFTA) อยู่ในประเภทที่ 1 ซึ่ง กฎหมายกำหนดว่า ขอให้ลูกติดตามเรามาได้ ถ้าลูกมีอายุ

ไม่เกิน 18 ปี กรณีลูกอายุต่ำกว่า 12 ปี ให้ขอวีซ่าได้ภายใน 5 ปี หลังจากที่คุณเข้ามาอยู่ในประเทศนี้ ถ้าลูกอายุ 12-18 ปี ต้องขอภายในหนึ่งปี

แต่การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ในแต่ละรัฐว่าจะให้ วีซ่าหรือไม่ ขึ้นกับปัจจัยและหลักฐานเอกสารที่ใช้ ประกอบการพิจารณา

กรณีลูกอายุมากกว่า 12 ปี การขอ จะยากขึ้น ทั้งนี้ต้องมีหลักฐานว่า ลูกอยู่ในความปกครอง ของคุณและคุณเป็นผู้เลี้ยงดูเขามาตั้งแต่ก่อนย้ายมาที่นี้ บางกรณีอาจต้องมีการสัมภาษณ์เด็กด้วย และขอเอกสาร รับรองหลายอย่าง การอนุมัติขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ คุณอาศัย (ไม่ใช่จากรัฐส่วนกลางฝ่ายเดียว) ดังนั้นจึงมี กรณีที่ แม่ลูกจะมีอายุต่ำกว่า 18 ปี แต่ก็ไม่ได้รับวีซ่า ติดตาม ดังที่หลายคนมีประสบการณ์ ทางที่ดีติดต่อโดยตรง ที่เจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (das Staatssekretariat für Migration (SEM) หรือ Le Secrétariat d'État aux migrations หรือ La Sagreteria di Stato della migrazione) ในรัฐที่อยู่อาศัย

เพื่อสิทธิของมนุษยชน จึงมีกฎหมาย มีระเบียบ การ เพื่อขอบุคคลภายในครอบครัวย้ายตามมาด้วย นอกเหนือจากผู้เป็นสามี หรือ ภรรยา และลูก (ซึ่งจำกัดอายุ และระยะเวลาดังกล่าวแล้ว) เราสามารถขอย้ายพ่อ-แม่ ติดตามมาด้วยก็ได้ ถ้ามีเหตุผลและความจำเป็นที่สำคัญ (ศึกษาข้อมูลได้จากเว็บไซต์ของหน่วยงานกองตรวจคนเข้า เมือง)

ขอให้ครอบครัวได้มาอยู่พร้อมหน้ากันโดยเร็วนะคะ
(อ้างอิง <https://www.sem.admin.ch>)

นายจ้าง ตำแหน่งงานว่าง และ RAV

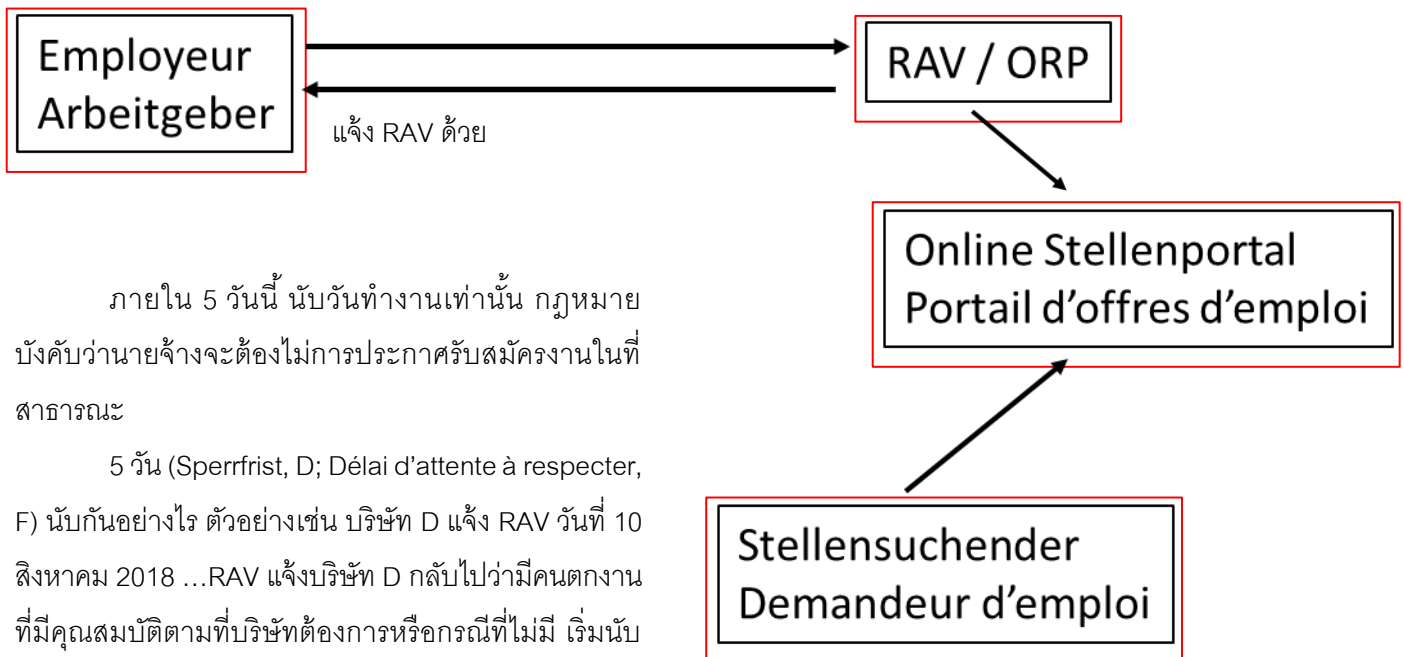
Stellenmeldepflicht (D), l'obligation d'annoncer les postes vacants (F)

กฎหมายใหม่อีกแล้วมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2018

เมื่อนายจ้างต้องการลูกจ้างใหม่ ในอาชีพที่มีคนตกงาน 8 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป นายจ้างต้องแจ้งสำนักงานแรงงานหรือสำนักงานจัดหางานท้องถิ่น (RAV/ORP) ก่อน

กฎหมายใหม่นี้ต้องการคุ้มครองและช่วยเหลือลูกจ้างทุกคนที่ตกงานและรับเงินชดเชยจาก RAV/ORP

RAV/ORP มีเวลา 5 วัน นับวันทำงานเท่านั้น ที่จะแจ้งให้นายจ้างทราบว่า มีผู้ตกงานที่มีคุณสมบัติตามที่นายจ้างต้องการ และส่งประวัติให้นายจ้างเพื่อพิจารณาต่อไป อาจจะเชิญไปนัดสัมภาษณ์ รับเข้าทำงานหรือไม่

ภายใน 5 วันนี้ นับวันทำงานเท่านั้น กฎหมายบังคับว่านายจ้างจะต้องไม่การประกาศรับสมัครงานในที่สาธารณะ

5 วัน (Sperrfrist, D; Délai d'attente à respecter, F) นับกันอย่างไร ตัวอย่างเช่น บริษัท D แจ้ง RAV วันที่ 10 สิงหาคม 2018 ...RAV แจ้งบริษัท D กลับไปว่ามีคนตกงานที่มีคุณสมบัติตามที่บริษัทต้องการหรือกรณีที่ไม่มี เริ่มนับวันที่ 11 สิงหาคม เป็นวันแรก จำนวน 5 วัน ที่กฎหมายบังคับไม่ให้ประกาศหาคนทำงานในที่สาธารณะ ก็ยังคงไว้เช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อให้คนตกงานมีโอกาสก่อน คนหางานที่มาจากประเทศอื่นๆ

ถ้านายจ้างมีเจตนาไม่ปฏิบัติตาม มีโทษถูกปรับ 40,000 ฟรังก์ ถ้านายจ้างมีความประพฤติไม่ปฏิบัติตาม มีโทษถูกปรับ 20,000 ฟรังก์

ข้อยกเว้น ไม่ต้องแจ้ง RAV/ORP

1. มีคนซึ่งทำงานในบริษัทนั้นอยู่แล้ว ไม่ต่ำกว่า 6 เดือน รวมทั้งนักศึกษา นักเรียนฝึกงานที่เรียนจบขณะฝึกงานที่นั้น นายจ้างรับเข้าทำงานได้

2. เป็นงานที่ทำในระยะเวลาไม่เกิน 14 วัน (Kalendertage, D; jours calendaires, F)

3. จ้างคนทำงานภายในครอบครัว เช่น สามีจ้างภรรยา จ้างคู่จิตตะเบี่ยน จ้างเขยสะใภ้ และญาติสนิท

เป็นหน้าที่ของแต่ละรัฐที่จะตรวจสอบว่านายจ้างปฏิบัติตามกฎหมาย

สรุป ก็คือ กฎหมายใหม่**ไม่ได้บังคับ**ว่านายจ้างจะต้องรับลูกจ้างจาก RAV/ORP เสมอไป.....

ที่มา: <https://www.arbeit.swiss/secoalv/de/home/menue/unternehmen/stellenmeldepflicht.html>

แปลโดย ก.ไตรคำ

พลังแห่งรัก .. ที่ไร้พรมแดน

แต่ .. ทุกวีรบุรุษแห่งถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน จ.เชียงราย

โดย จิรวดี เกียรติศิริ

“เหตุบังเอิญ ไม่มีในโลก” การติดถ้ำของ 13 หมูป่าอะคาเดมีจึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ไม่ใช่การจงใจ ไม่ใช่การประมาทเลินเล่อ หรือความพลั้งเผลอของผู้หนึ่งผู้ใด

หมูป่าอะคาเดมี เคยร่วมวิ่งในโครงการ “ก้าวคนละก้าว” ของพี่ตูน **วิ่ง** เพื่อเป็นส่วนเล็กๆ ที่จะช่วยหาเงินร่วมสมทบทุนโครงการจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ให้โรงพยาบาลที่ยังขาดแคลน น้อง ๆ ที่ร่วม **“ให้”** กับพี่ตูนในวันนั้น กลายเป็น **“ผู้รับ”** ในวันนี้ สิ่งนี้คือบทพิสูจน์ว่า **“พลังแห่งรักและพลังของการให้ นั้น .. ยิ่งใหญ่กว่าพลังแห่งการทำร้ายมากมายนัก”**

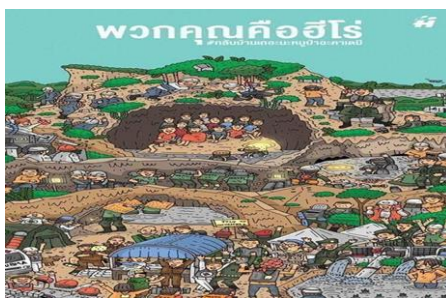
17 วัน กับภารกิจในการช่วยเหลือ 13 หมูป่า เป็น 17 วันที่แสดงให้เห็นความรักและความเมตตาที่มนุษย์มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน .. 17 วันในการปฏิบัติหน้าที่ ที่ทุกแรงกายแรงใจหลอมหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว เพื่อภารกิจเดียวเท่านั้น คือ พาน้อง ๆ หมูป่าทั้ง 13 ชีวิตออกจากถ้ำด้วยความปลอดภัย

ภาพเหล่า Super Hero มากมายจากทั่วทุกสารทิศ มารวมกันที่ถ้ำหลวง เราได้เห็นภาพความประทับใจมากมายส่งผ่านให้เห็นกันบนโลกออนไลน์ ทุกนาที ทุกชั่วโมง และทุกวัน ไม่น่าเชื่อว่า 13 หมูป่าจะได้รับความเมตตาจากทั่วทุกมุมโลกมากมายถึงเพียงนี้ **“นั่นเพราะพวกเขาคือคนดี .. เจ้าจึงได้ความรักจากทั่วทุกสารทิศ”**

ในความโชคร้ายของน้อง ๆ หมูป่า .. กลับเป็นความโชคดีของผู้คนในสังคมอย่างล้นเหลือ ที่ได้เห็น **“พลังแห่งรัก” “พลังแห่งความสามัคคี” “พลังแห่งมิตรภาพ” และ “พลังแห่งความดี”** .. ที่ดึงดูดผู้คนจากทั่วทุกสารทิศในเมืองไทย จากเหนือจรดใต้ จากทั่วทุกมุมโลก มาร่วมแรง

ร่วมใจทำภารกิจเดียวกัน ได้เห็นเหล่า Super Hero จากหลายสาขาอาชีพ มารวมความคิด หาทางที่ดีที่สุดในการช่วยเหลือ 13 หมูป่าออกจากถ้ำ

หลายเสียงบอกว่า เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจ ต้องตอบแทนน้ำใจผู้ช่วยเหลืออย่างเต็มที่ แต่ใครจะรู้บ้างว่า หัวใจของผู้ให้ทุกคน มันยิ่งใหญ่ในตัวเองอยู่แล้ว ฉะนั้น จึงไม่ต้องเป็นห่วงแทนใคร ว่าเมื่อเขาเหล่านั้นเสียสละไปแล้ว จะได้ผลตอบแทนคุ้มหรือไม่คุ้มกับความดีที่ได้ลงแรงลงใจทำเพื่อใครก็ตาม เพราะความดีของผู้เสียสละนั้น ถ้าดีจริงแล้ว ย่อมยิ่งใหญ่กว่าที่ใครจะตอบแทนให้คุ้มกันได้หลายเท่าตัว ยกตัวอย่างเช่น.....

เสียงจากทีมผั่นน้ำ: เรามีชีวิตของนักดำน้ำและเด็กเป็นเดิมพัน เราต้องทำงานให้รัดกุม และรวดเร็วสู้กับฝนให้มากที่สุด นักดำน้ำมาบอกขอบคุณทีมงานของเรา และบอกว่า ภารกิจในถ้ำและชีวิตของเขา ผ่ากับกับทีมผั่นน้ำ

เสียงจากหนึ่งในทีมักดำน้ำชาวอังกฤษคนแรก ที่พบ 13 หมูป่า **“คุณจอห์น ไวลเลนเรน”** : ฉันดำน้ำด้วยความหลงใหล และสงสัยมาตลอดว่า ทั้งหมดนี้ทำไปเพื่ออะไร จนกระทั่งสองอาทิตย์ที่ผ่านมา คือคำตอบของทุกอย่างที่ฉันทำมาทั้งชีวิต

เสียงจากหนึ่งในเจ้าของที่นาที่ยอมรับน้ำจากถ้ำหลวงเพื่อช่วย 13 ชีวิต : **“ต้องช่วยเหลือคนรอดชีวิตออกมาก่อน ข้าวตายปล่อยให้ตายไป เราหว่านใหม่ได้ ดำใหม่ได้”**

และอีกมากมายหลายเสียงของเหล่าวีรบุรุษรอบถ้ำหลวง ทั้งหน้าถ้ำ ในถ้ำ บนเขา รอบเขา ทั้งป่าเขา ไร่สวน ชุมชน น้ำ ผั่นน้ำ แบก หาม และทำทุกอย่างเท่าที่แรงมีจะช่วยให้ยอมนอนกลางดิน กินบนหญ้า น้ำท่าไม่ได้อาบ ดินโคลนอาบกายต่างน้ำ เพียงเพื่อ **“ขอแค่ น้อง ๆ หมูป่าปลอดภัยก็พอ”**

บางครั้ง .. ความทุกข์ ก็ทำให้เราเห็นน้ำใจที่งดงามของเพื่อนมนุษย์ได้ชัดเจน เมื่อใดที่เพื่อนมนุษย์เผชิญวิกฤติ

เราจะเห็นว่า ไม่มีกำแพงของเชื้อชาติมาขวางกั้นน้ำใจที่มีต่อกัน

ขอกราบคารวะด้วยหัวใจ แต่ .. วีรบุรุษแห่งถ้ำหลวงทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็น ตำรวจและทหารจากทุกหน่วย ทั้งไทยและต่างประเทศ หน่วยซีล นักดำน้ำมืออาชีพจากเมืองไทยและทั่วทุกมุมโลก ทีมระบายน้ำ ทีมเจาะน้ำบาดาล ทีมเจาะถ้ำ ทีมสำรวจถ้ำ หน่วยงานภาคเอกชนจากทุกสาขาอาชีพ หน่วยพยาบาล หน่วยซักรีด โรงครัวพระราชทาน ทีมเก็บรังนก จ.ตรัง ทีมเจ้าหน้าที่กู้ภัยจากไทยและนานาชาติ กองกำลังสหรัฐอเมริกาพื้นแปซิฟิก ทีมเครื่องสูบน้ำพญานาค ทีมรถรับส่งเจ้าหน้าที่ และรถบริการต่างๆ ทีมชุดสำรวจโพรงหลังเขา ทีมอาสาสมัครแจกข้าว น้ำ กาแฟ และอีกมากมาย ทีมนวดผ่อนคลาย ทีมอาสาสมัครอัดถังอากาศ ชาวบ้านรอบพื้นที่ ที่ยอมปล่อยให้ น้ำท่วมที่มากกว่า 5,000 ไร่ ประชาชนจากทั่วทุกมุมโลกที่ส่งกำลังใจ และมตงานทุกคนผู้ปิดทองหลังพระ

และจะลืมไม่ได้ .. เราได้เห็นน้อง ๆ หมูป่าใช้ชีวิตติดถ้ำนานหลายวัน เด็ก ๆ เหล่านี้คือ เยาวชนที่มีคุณภาพ ยามว่างรวมตัวกันเล่นกีฬา ใช้เวลาว่างอย่างเป็นประโยชน์ น้อง ๆ เป็นเด็กดีที่น่าชื่นชม ใครเห็นใครก็รัก เราขอชื่นชมในความกล้าหาญ อดทนของน้อง ๆ ที่ติดอยู่ในถ้ำถึง 17 วัน ด้วยกำลังใจที่เข้มแข็ง เราเชื่อว่า เจ้าจะเติบโตเป็นอนาคตที่ดีของประเทศชาติ และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติในอนาคตต่อไป **ขอขอบคุณ “โค้ชเอกพล จันทะวงษ์”** ที่มีสติดีเยี่ยม .. เสียสละกายใจดูแลน้อง ๆ ที่อยู่ในถ้ำด้วยความปลอดภัย และเปี่ยมด้วยขวัญและกำลังใจ

วันที่ 8-10 กรกฎาคม การกีฬา 13 หมูป่าออกจากถ้ำสำเร็จลุล่วงแล้ว ด้วยความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่ายทั้งในถ้ำและนอกถ้ำ

โดยเฉพาะทีมดำน้ำมืออาชีพจากทั่วทุกมุมโลก ทีมดำน้ำจากหน่วย SEAL ทีมดำน้ำเสริมที่คอยแบกถังเลี้ยงถึงอากาศ รวมกว่า 90 ชีวิต กับภารกิจดำน้ำพาน้อง

หมูป่าออกจากถ้ำ โดยมีอีกหนึ่งผู้เสียสละที่ส่งกำลังใจจากบนฟ้า มายังผืนดินหน้าถ้ำหลวง **“จ.อ.สมาน กุนัน”** .. ผู้ทุ่มเทเพื่อภารกิจนี้ด้วยชีวิต **“ขอท่านหลับให้สบายอยู่บนสวรรค์ เพราะจนถึงวันนี้ .. ภารกิจที่ท่านทุ่มเทมุ่งมั่นเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว”**

“ความตายเป็นธรรมดา แต่ความมีคุณค่าก่อนตายนั้น เป็นเรื่องไม่ธรรมดา”

จากวันนี้

เป็นต้นไป 13 คน จง

ใช้ชีวิตให้คุ้มค่าและมีคุณค่า ให้สมกับที่อีกหลายชีวิต เสียเป็นเสี่ยงตายเข้าช่วยเหลือ และเพื่ออีกหนึ่งชีวิตของผู้เสียสละ จะไม่สูญเปล่า ขอให้พลังแห่งรัก .. ที่พวกเขาได้รับในวันนี้ หล่อหลอมให้พวกเขาเป็นคนดีและเสียสละ เจกเช่นเดียวกับที่พวกเขาได้รับจากผู้คนมากมายทั่วโลก

“วีรบุรุษถ้ำหลวงทุกคน” พวกเราจะไม่มีวันลืมพวกคุณตราบนานชั่วชีวิต และเชื่อว่า **“พลังแห่งรักที่ไร้พรมแดน”** ในภารกิจนี้ เป็นบทพิสูจน์ว่า **น้ำใจไม่เคยเหือดหายไปจากใจมนุษย์ไม่ว่าชาติใดภาษาใด**

เมื่อมีสถานการณ์คับขันใดเกิดขึ้น เชื่อว่า เหล่า Avengers ทั้งหลายทั่วโลกจะกลับมารวมตัวกันอีกครั้งแน่นอน

และปีนีในฟุตบอลโลก ไม่ว่าประเทศไทยจะได้เป็นแชมป์โลก แต่เชื่อแน่ว่า **“ทีมหมูป่าอะคาเดมี”** คือ แชมป์โลกตัวจริงที่อยู่ในใจของชาวโลกแน่นอน.....

ขอบคุณเจ้าของภาพ และขอบคุณหัวใจที่งดงามทุกดวง

.....

ครอบครัวเดียวกัน

โดย ก. ไตรคำ

เมื่อกล่าวถึงลูกเลี้ยง ย่อมมีแม่เลี้ยงและพ่อเลี้ยงเข้ามาเกี่ยวข้อง แม่เลี้ยงพ่อเลี้ยงในกรณีนี้ไม่ได้หมายถึงเศรษฐกิจทางภาคเหนือ แต่หมายถึงบุคคลที่ไปสมรสกับชายที่มีลูกติด หรือลูกของสามี หรือลูกติดของภรรยา

เรื่องครอบครัว ใคร ๆ ก็อยากมีครอบครัวที่มีความสุข อบอุ่น รักใคร่ปรองดอง พ่อแม่ลูกอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา เป็นครอบครัวในฝัน

แต่เมื่อมีการเลิกราหย่าร้าง หรือแยกทางกัน ในขณะที่มีลูกเป็นโสดของ คล่องใจ ทั้งแม่และพ่อก็ตกลงกันว่าใครจะได้โสดนั้นมาไว้กับตัว บางคู่ก็แย่งกันเพราะอยากได้ลูกไว้ในความดูแล ในสวัสดิการกฎหมายจะให้สิทธิปกครองลูกร่วมกันทั้งพ่อและแม่

เมื่อตกลงกันแล้วว่าลูกจะอยู่กับใคร เช่น อยู่กับแม่หรือไปอยู่กับพ่อในวันเวลาที่ตกลงกันได้ สลับกันไป

เราจะทำอะไร ถ้าต้องเป็น “แม่เลี้ยง” หรือลูกของเราอาจจะต้องไปอยู่กับภรรยาของพ่อ สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายจะเป็นอย่างไร

เมื่อได้ตำแหน่งแม่เลี้ยงแล้ว ก็ต้องเลี้ยงตัวเองและเลี้ยงลูกเขาให้ดี อย่าได้ล้าเส้นจนได้ใบเหลือง ใบแดง โดยเฉพาะ ถ้าลูกเลี้ยงยังไม่บรรลุนิติภาวะ คืออายุยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ เมื่อลูกยังเด็กก็ต้องดูแล แต่พึงระลึกเสมอว่าเราไม่ใช่แม่เขานะ ไม่ใช่ชี้แนะให้คิดกันตัวเองกับลูกเลี้ยง เพียงแต่กฎหมายท่านไม่นับญาติให้ กฎหมายก็เลยไม่

รองรับให้กับแม่เลี้ยงแต่อย่างใด **สรุปก็คือ แม่เลี้ยงจะไม่ได้สิทธิหรืออำนาจปกครองลูกเลี้ยง แม่จะมาแต่งงานกับพ่อของเด็ก**

อำนาจปกครอง

ในประเทศสวีตเซอร์แลนด์ สิทธิต่าง ๆ ศาลจะตัดสินให้เกิดความยุติธรรมแก่พ่อแม่ของเด็ก
เชิญอ่านรายละเอียดได้จาก web site ของสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวีตเซอร์แลนด์ <http://.thaifrauenverein.ch>
คู่มือการดำรงชีวิตในสวีตเซอร์แลนด์ หน้า 94 บทที่ 6

ความเป็นแม่เลี้ยง

แม้จะไม่ได้เลี้ยงเขามาตั้งแต่เกิด แต่เมื่อต้องพบปะและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หันซ้ายหันขวาก็เห็นลูกเลี้ยงใน

บ้าน สามีก็คงคาดหวังบ้างแหละว่า ภรรยาใหม่คงจะรัก และเอาใจใส่ดูแลลูกเขาด้วย
แม่เลี้ยงแต่ละคน ก็มีอุปนิสัยไม่เหมือนกัน รวมทั้งฤทธิ์เดชของเด็กในการต่อต้านแม่เลี้ยง แม้คุณจะทำ ผัดไทยพะแนง แกงเขียวหวานให้ลูกเลี้ยงกินบ่อย ๆ ก็

อย่าคาดหวังในตัวเด็ก ว่าน่าจะดีกับฉันนะ

แต่ใช่ว่ากฎหมายจะใจร้ายเสียหมด ในกรณีที่แม่เลี้ยง ต้องดูแล เลี้ยงดู ลูกเลี้ยง เธอย่อมทำได้ เพราะได้รับมอบหมายจากพ่อของเด็กให้ดูแลแทน เป็นการอบรมสั่งสอน การบอกให้รับประทานอาหาร ให้นอน พาไปเที่ยว และทำกิจกรรมที่เหมาะสม

อย่าเพิ่งสงสัยว่าทำได้อย่างไรในทางกฎหมาย ในเมื่อแม่เลี้ยง ไม่ได้มีอำนาจปกครองเสียหน่อย เรื่องนี้ก็เหมือนการที่เราส่งลูกไปโรงเรียน คุณครูก็มีสิทธิ์ปกครองดูแลหรือทำโทษเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้ โดยไม่ต้องขอลายเซ็นจากผู้ปกครองทุกครั้ง

การดูแลตรงนี้มันมีหน้าที่ตามกฎหมายติดมาด้วย ถ้าพ่อเขาไม่ได้สั่งไว้ แม่เลี้ยงจะหาเรื่องหวังดี ทำตามอำเภอใจไม่ได้

ถ้าลูกเรามีพ่อเลี้ยงละ ก็ทำนองเดียวกัน สามีใหม่ของเรา เขาก็รู้สึกและขอบเขต เช่น สั่งให้ลูกวัยรุ่นอายุ 14 ปี กลับบ้านก่อน 4 ทุ่ม แต่เขาได้รับอนุญาตจากคุณแล้วนะ คือกฎระเบียบในการอบรมเด็ก พ่อแท้ แม่แท้ พ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง ต้องตกลงกัน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุนำมาซึ่งความขัดแย้ง เคยได้ยินหลายครั้งที่เรา แม่ไทยมีลูกติดมาจากเมืองไทย มาอยู่ที่สวิสด้วย มักจะบ่นทำนองน้อยอกน้อยใจว่า สามีใหม่ คือ พ่อเลี้ยงของลูก ไม่ค่อยช่วยเหลือ หรือให้ความสนใจลูกของเราเลย เพราะในทางกฎหมาย คุณมีสิทธิปกครองลูกของคุณแต่ฝ่ายเดียว พ่อเลี้ยงไม่มีสิทธิทางกฎหมายนะ เป็นไปได้ไหมที่เขาไม่กล้า เนื่องจากผู้เป็นแม่ มักจะพูดให้เขาได้ยินบ่อย ๆ นี่ลูกฉันนะ อย่าดู อย่าว่า พ่อเลี้ยงจึงไม่กล้า เพราะในทางกฎหมาย มันมีรายละเอียดมากมาย คุณซึ่งเป็นแม่ ลูกเรา และพ่อเลี้ยง ต้องคุยกันด้วยความอดทน

ไม่ว่าจะเป็นแม่บังเกิดเกล้า หรือแม่เลี้ยงก็ตาม ความรักความห่วงใย ที่มีให้ลูกคงไม่แตกต่างกันเท่าไร เพียงแต่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย **กฎหมายจึงต้องคำนึงถึงเด็กเป็นหลัก** ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นแม่เลี้ยง แม่จริง ถ้าทำบนพื้นฐานแห่งความรัก ความเข้าใจในตัวเด็ก และตัวกฎหมายแล้ว คำว่า **แม่เลี้ยง ก็จะไม่สนใจกับใครที่ต้องเป็น จริงไหมคะ.....**

เสียงสะท้อนจากผู้มาอยู่

โดย โยทะกา

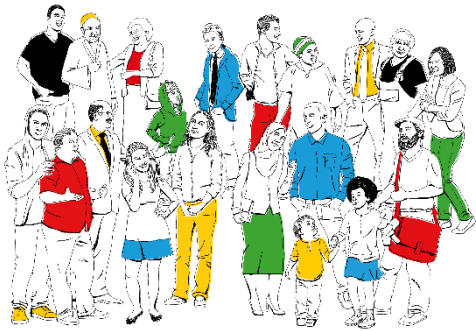
ลองนับนิ้วดูโยทะกาก็พบว่าตนเองนั้น มาใช้ชีวิตอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ หลายปีจนแทบไม่น่าเชื่อ วนเวลาผ่านไปไวเหมือนโกหกจริง ๆ อดจะถามตัวเองไม่ได้ว่า เรารู้จักประเทศนี้ วัฒนธรรม และผู้คนที่นี่ดีแค่ไหน เรามาอยู่ที่นี่อย่างผู้ที่ **“รู้ประสา”** หรือ **“รู้ภาษา”** อย่างที่ท่านอดีตกษัตริย์กษัตริย์ กิตติพงษ์ ณ ระนอง เคยกล่าวไว้หรือไม่ แล้วในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่นี่แล้ว เราทำได้ดีเพียงใด

สาเหตุที่ต้องมานั่งทบทวน และถามตนเองเช่นนี้เป็นเพราะในช่วงที่ผ่านมา มีผู้คนรอบข้างบ่นให้ฟังถึงความคับข้องใจในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่นี่ ไม่ว่าจะเป็นสังคมเพื่อนบ้าน ที่ทำงาน หรือโดยทั่ว ๆ ไป คนที่บ่นให้โยทะกาฟังก็ไม่ใช่ใครที่โง่ เป็นชาวต่างชาติ หัวดำ หัวทอง หัวเทา หัวหลากสี ผู้มาอยู่เช่นเดียวกับโยทะกาเอง

เพื่อนบ้านของโยทะกาเป็นชาวเปรูที่แต่งงานกับชาวสวิส เธอใช้ชีวิตอยู่ที่นี่มานาน 20 กว่าปีแล้ว มีลูกสาวและลูกชาย 4 คน ลูกสาวของเธอเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกันกับลูกสาวของโยทะกา ตัวเธอเองทำงานเป็นผู้ดูแลคนชรา เรามักจะเจอกันในช่วงเช้าวันอังคาร เพราะเวลาว่างของเราตรงกัน ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพูดคุยกันสรวลตลก เรื่อง วันหนึ่งเธอบ่นให้โยทะกาฟังว่า อยู่ที่นี่มานานแต่ก็ยังเหนื่อยใจไม่เลิก เพราะหาเพื่อนชาวสวิสไม่ได้สักคน กับเพื่อนบ้านนอกจากทักสวัสดีกัน ก็แทบไม่เคยคุยกันเลย ก็ปีก็ปี ก็เป็นแบบนี้ พยายามจะเป็นเพื่อนกับใครก็ยาก จนหัวใจเลิกล้มพยายาม นอกจากคนในครอบครัว และเพื่อนชาติเดียวกันที่ได้รู้จักกันที่นี่แล้ว ก็แทบไม่ได้รู้จักใครที่เป็นชาวสวิสที่นับเป็นเพื่อนได้

โยทะการู้จักกับชาวฝรั่งเศสที่แต่งงานกับชาวสวิส ลูกชายของเธอเรียนห้องเดียวกับลูกสาวของโยทะกา ก็เปรยในทำนองเดียวกันว่า หาเพื่อนแถวนี้ยาก ลำสุดคุณหมอบประจำตัวของโยทะกา ที่ประจำอยู่ที่โรงพยาบาลใน

เมื่อกับอภิลายทะกว่า จะพาครอบครัวย้ายกลับเยอรมัน หลังจากมาอยู่ที่นี้ 4 ปีเต็ม สาเหตุที่ย้ายกลับเพราะลูกและภรรยาปรับตัวเข้ากับสังคมที่นี่ไม่ได้ หรือแม้กระทั่งคนใกล้ตัวของโยทะกาเอง ก็พบว่ารู้สึกท้อใจ กับการพยายามหาเพื่อน

เมื่อไม่นานมานี้ โยทะกาได้อ่านบทความเกี่ยวกับการสำรวจความคิดเห็นของชาวต่างชาติที่เลือกมาใช้ชีวิตในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยสอบถามถึงความพึงพอใจในหัวข้อหลัก ๆ ดังนี้ คุณภาพชีวิต สภาพทางสังคม หน้าที่การงาน ชีวิตครอบครัว สภาพทางการเงิน และค่าครองชีพ ซึ่งข้อสรุปจากการสำรวจออกมาว่า **ความพึงพอใจลำดับที่หนึ่ง คือเรื่องคุณภาพชีวิต** ตามมาด้วยหน้าที่การงาน สภาพทางการเงิน ชีวิตครอบครัว สภาพทางสังคม และลำดับสุดท้ายคือค่าครองชีพ

นอกจากสำรวจความคิดเห็นของชาวต่างชาติที่มาทำงาน และใช้ชีวิตในสวิตเซอร์แลนด์แล้ว ยังสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ชั่วคราว เช่น นักศึกษา และผู้ที่เกษียณอายุ ได้ความเห็นออกมาว่าประเทศสวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศที่**มีความปลอดภัยสูงสุด**เมื่อเทียบกับชาติอื่น ๆ รวมทั้งมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในหน้าที่การงาน

จากผลการสำรวจก็พอจะสรุปให้เห็นว่าชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นชาติไหน ๆ ก็คงมีสภาพทางสังคมที่ไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก อาจจะเป็นเรื่องของ การปรับตัวให้กับสังคมที่นี่ เช่นเดียวกับที่โยทะกาได้ยินได้ฟังมา

หากเรามองในมุมมองของเจ้าบ้าน คงไม่มีชนชาติใดในโลกนี้ที่จะยอมรับได้ ถ้าหากว่าผู้มาอาศัยกลายเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญล้าหน้าเจ้าบ้าน มีหน้าที่การงานที่ดีกว่า หรือ

ได้รับค่าจ้างแรงงานสูงกว่า ความริษยาย่อมเกิด ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง จนอาจจะกลายเป็นความชิงชังไปได้ ในความเป็นจริงแล้วประเทศสวิตเซอร์แลนด์ได้เปรียบประเทศอื่น ๆ ในเรื่องแรงงานอยู่มาก เพราะความมั่นคงในประเทศมีสูง แรงงานที่หลั่งไหลเข้ามาส่วนใหญ่เป็นแรงงานระดับเกรดเอ ที่เจ้าของบ้านสามารถเลือก และคัดกรองได้ แรงงานเหล่านี้คือตัวขับเคลื่อนประเทศที่สำคัญ เพื่อนบ้านชาวสวิสคนหนึ่ง เคยเล่าให้โยทะกาฟังว่า คนที่เกลียดชังแรงงานต่างชาติส่วนใหญ่ เป็นคนขี้เกียจ ไม่ทำงาน รอรัฐเลี้ยงดูแล้วคอยแต่จะโอดครวญ อันนี้โยทะกาก็ไม่รู้ว่าจริงหรือไม่

ตัวโยทะกาเองนั้น ไม่ค่อยรู้สึกอะไรเท่าไรหรอก เพราะคิดว่าคนสวิสในแถบนั้น มีบุคลิกพิเศษเฉพาะตัวที่เข้าถึงยาก มีลักษณะเป็นมิตร แต่รักษาระยะห่าง แถมยังเคยได้ยินได้ฟังมาตลอดว่า **“การจะหาเพื่อนชาวสวิสนั้นหายาก แต่ถ้าเขานับคุณเป็นเพื่อนแล้วละก็ คุณก็จะ เป็นเพื่อนเขาไปตลอดชีวิต”** ฉะนั้นก็อาจจะเป็นไปได้ว่า การจะหาเพื่อนชาวสวิส อาจจะไม่ต้องใช้ความพยายามอะไร แค่เรารู้จักกับบทบาท และหน้าที่ของตน ให้เกียรติ เคารพสิทธิของคนอื่น และรักษาสีทธิของตน เป็นตัวของตัวเอง แล้วเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ ชาวสวิส อาจถือคติว่า **“ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน”** ก็เป็นไปได้

มนุษย์แต่ละชาติ แต่ละเผ่าพันธุ์ล้วนมีบุคลิก มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หากเราพยายามทำความเข้าใจแล้ว แต่ก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี สิ่งที่เราควรทำในลำดับต่อไปคือ ปล่อยวางและก็จะยอมรับซะว่า **เป็นธรรมดา เป็นธรรมชาติ และเป็นเช่นนั้นแล.....**

วิชาชีวิต

โดย ป้าแก้ว

วิชาชีวิตที่ว่านี้ ป้าไปเรียนในโครงการอบรม เรื่อง

"เป็นสุขกับชีวิต เป็นมิตรกับความตาย"

โดยพระไพศาล วิสาโล วัดป่าสุคะโต ชัยภูมิ และ ครูณา (อังกณา มาศรีสังสรรค์ กระบวนการด้านสายสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งในสังคมไทย) มูลนิธิพื้นที่บุญรักษ์ เมื่อวันที่ 7-10 มิ.ย พ.ศ. 2561 ที่ Hasliberg Reuti รัฐเปิร์น

คอร์สนี้จัดและสนับสนุนด้านการเงินจำนวน 2,100 ฟรังก์ โดยสมาคมหญิงไทย เพื่อหญิงไทย มีหัวข้อใหญ่ คือ พี่ประธานจารย์ ผู้ดำเนินการเกือบทุกอย่าง ที่มีพี่แต้ว รองประธานอยู่เคียงข้าง เป็นคู่บุญ บารมีต่อกัน เพราะฉะนั้น สมาชิกผู้สนับสนุนสมาคม เงินของท่าน ได้ร่วมทำบุญในครั้งนี้ด้วย อนุโมทนาสาธุค่ะ วัดอุปสมงค์ในการจัดกิจกรรม ก็เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองที่สมาคมก่อตั้งมาครบ 20 ปีในปีนี้จะ แทนการทำบุญแบบที่เราทำกันประจำ ก็เปลี่ยนมาเชิญชวนให้พวกเรามาเรียนรู้วิชาชีวิต และถือศีล 8 ด้วยกัน การทำอะไรเป็นกลุ่มจะมีแรงในการปฏิบัติกว่าทำคนเดียว (สำหรับผู้เริ่มต้น) ว่ามัย

วันที่ 7 มิ.ย วันแรก เราคณะผู้จัดไปถึงสถานที่กันแต่เช้า ตัวป้าเอง รับหน้าที่ดูแลเรื่องการลงทะเบียน และดูแลรับผิดชอบเงิน (ของคนอื่น) เมื่อคณะพระอาจารย์มาถึง พวกเราก็ถวายภัตตาหารเพล แล้วก็รับประทานอาหารร่วมกัน

เวลา 13.30 น. ก็เริ่มคอร์ส

โดย ครูณา กับ คำว่า

"ธรรมะ คือ ความธรรมดา" จาก การปฏิบัติของพระอาจารย์ไพศาล ที่ทำให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ และตามมาด้วย Spiritual learning จากเรื่องราวการผันเปลี่ยนชีวิตของ Oprah Winfrey ด้วยคำว่า **"ทำให้ดี"**

ที่สุด เท่าที่เราจะรู้ นั่นหมายถึง ถ้าเรารู้มากขึ้น ก็น่าจะทำได้ ดีมากขึ้นนะ แล้วทำไมล่ะ จะทำให้เรารู้มากขึ้น ลองคิดกันดูนะค่ะ

แล้วก็ต่อด้วยหนังสือ **"กฎแห่งกระจก"** ที่ต้องไปหามาอ่านกันนะค่ะ เพราะในคำนำเขียนไว้แบบนี้ค่ะ **"ชีวิต คือกระจกสะท้อนจิตใจของเราเอง เหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต ทั้งดีและร้ายมีต้นเหตุมาจากจิตใจของเราทั้งสิ้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงที่จิตใจของเราเป็นอันดับแรก โดยมีเคล็ดลับง่าย ๆ คือ การตระหนักถึงพลังแห่งการให้อภัยและพลังแห่งการขอบคุณทุก ๆ ลมหายใจ"**

และการแสดงธรรม โดยพระอาจารย์ไพศาล

 เรื่อง **"การเรียนรู้วิชาชีวิต"** เพราะความสำเร็จในวิชาชีวิต ช่วยให้เราหายจากทุกข์ไม่ได้

ธรรมะ คือ ความเข้าใจในชีวิต ว่าไม่เที่ยง ให้รู้จักเตรียมตัว เตรียมใจ แต่ไม่ใช่เตรียมแค่การทำประกันชีวิต เพราะนั่นช่วยได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

สิ่งที่ทำให้ทุกข์ใจ มี

1. **กาย** : สุขภาพ ความเจ็บป่วย ความสวยงามของร่างกาย
2. **การงาน การเรียน** : ตกงาน เงินเดือนน้อย เรียนได้เกรดไม่ดี
3. **ทรัพย์สิน** : ความจนหนี้สิน บ้าน
4. **ความสัมพันธ์** : คนด่า คนไม่ชอบ ไม่รัก ก็ว่ากันไป

ซึ่งสาเหตุจริง ๆ แล้ว พระอาจารย์บอกว่า เกิดที่ใจเราเป็นหลัก ความทุกข์ใจ เหตุหลักอยู่ที่ใจเรา อย่าไปโทษใคร เพราะฉะนั้น **ผู้มีปัญญา แม้อยู่ในความทุกข์ ก็ยังหาสุขได้ แม้อยู่ท่ามกลางความทุกข์ ก็หาสุขพบ พวกเรามีความทุกข์ เป็นการบ้าน ของวิชาชีวิต....**

วิชานี้ เป็นวิชาที่ เราสามารถให้คะแนน ตัดเกรดได้ด้วยตัวเราเองนะค่ะ จบวันแรกเพียงเท่านี้ วันต่อ ๆ ไป ป้าจะมาเล่าใหม่ ฉบับหน้านะค่ะ...โปรดติดตาม....

ต่อมทอลซิลภัยใกล้ตัว

โดย พญานาง

โลกโซเชียลได้แชร์สารพัดวิธีการกำจัดกลิ่นปาก จากต่อมทอลซิลอักเสบ ขณะที่แพทย์เตือนหากรักษาไม่ถูกวิธีอาจทำให้เกิดอาการเรื้อรังได้

หลังจากในโลกออนไลน์ ได้นำกระแสวิกฤตเกี่ยวกับวิธีกำจัดกลิ่นสี้เหลือง มีกลิ่นเหม็นในช่องปาก และมีนิ่วทอนซิล (Tonsil stones) เกิดขึ้นจนทำให้ขาดความมั่นใจในกลิ่นปากของตัวเอง แม้ว่าจะแปรงฟัน หรือบ้วนปากด้วยน้ำยาบ้วนปากก็ไม่หาย โดยกระแสนี้มีการตั้งโดยสมาชิกพันทิปที่ชื่อว่า “unidentified” จึงมีการแนะนำวิธีกำจัด เช่น กลั้วปากกลั้วคอแรง ๆ หรือ กลั้วด้วยน้ำเกลือหรือน้ำโซดา ตามวิธีที่หาในอินเทอร์เน็ต การใช้ปลายหวีหรือใช้คัตตอนบัดเชี่ยออกมา ผ่าตัดเอาต่อมทอนซิลออก การใช้ยาหรือโซดาฉีดเข้าไปในซอกทอนซิลเพื่อกำจัดนิ่วทอนซิล เป็นต้น ก่อนจะมีการตั้งคำถามว่า วิธีเหล่านี้เป็นอันตรายหรือไม่ และวิธีการรักษาป้องกันหรือลดการสะสมของก้อนนิ่วทอนซิล

พญ. ภัทรารัตน์ พิชาลัย แพทย์ศูนย์ส่งเสริม

สุขภาพและอาชีวอนามัย โรงพยาบาลกรุงเทพ บอกว่า ก้อนสี้เหลือง คือ ทอนซิลโตเน หรือ นิ่วทอนซิล (Tonsil Stone) ที่เห็นตามภาพสามารถทำให้เกิดกลิ่นปาก

หรือ เจ็บคอได้ในบางราย

ทั้งนี้ วิธีการรักษาควรพบแพทย์ด้านอายุรกรรมหู คอ จมูก เป็นผู้ดำเนินการให้ เพราะหากนำวิธีดังกล่าวมาใช้ดำเนินการเอง ถือเป็นการที่ไม่ถูกต้องและเป็นอันตราย อาจเสี่ยงให้เกิดการติดเชื้อจากอุปกรณ์ที่ไม่สะอาด ส่งผลให้เกิดการอักเสบบริเวณดังกล่าวได้ และหากพบว่าหินปูนดังกล่าวขนาดใหญ่ร่วมกับอาการเป็นเยื่อ เช่น กลืนเจ็บ ทอนซิลบวมแดง ปวดหู แพทย์อาจพิจารณาผ่าตัดเอาต่อมทอนซิลออกนะคะ.....

ไม่มีคำว่าสาย..... ถ้าคิดจะพูดไทยกับลูก

โดย ครูสาลี

เป็นเวลาเกือบ 15 ปี ที่ในช่วงปิดภาคเรียน ของโรงเรียนในเมืองไทย ดิฉันได้รับเชิญจากสถานทูตไทยและสมาคมต่าง ๆ ในทวีปยุโรปและอเมริกาให้เดินทางมาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษา และวัฒนธรรมไทยให้กับแม่ชาวไทย และครูอาสาตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้เรียนรู้เทคนิคการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย กับเด็กและเยาวชนไทยในต่างแดนปีละประมาณ 2-3 ครั้ง

ในช่วงปีแรก ๆ ดิฉันทำหน้าที่ของตัวเอง คืออบรมเทคนิคการสอน ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ หลังจากนั้นเมื่อได้มีการจัดทำหลักสูตร หนังสือเรียน แผนการสอน แบบวัดและประเมินผล รวมทั้งสื่อการเรียนการสอน ทำให้ดิฉันมีโอกาสเดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ในยุโรปเกือบทุกประเทศ การที่มีโอกาสเดินทางไปพบครูอาสา ผู้ปกครอง รวมทั้งเด็ก ๆ ลูกครึ่ง และเด็กไทยที่ตามแม่มาอยู่ในต่างประเทศ ทำให้ดิฉัน รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงไทย และเริ่มคิดได้ว่า แม่ซึ่งเป็นคนไทยควรจะพูดไทยกับลูก

ทุกครั้งที่มีการอบรม ก่อนการอบรม ดิฉันจะพูดให้ฟังว่า **ทำไมแม่ที่เป็นคนไทยต้องพูดภาษาไทยกับลูก** แต่ครั้งนี้ดิฉันจะยกตัวอย่างซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่ดิฉันได้ฟังมา สัก 3 – 4 เรื่อง อาจจะช่วยให้ผู้หญิงไทยหลายคนตระหนักและเห็นความสำคัญของภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

เรื่องแรก ครั้งที่ดิฉันไปอบรมแม่ ๆ คนไทยและครูอาสาที่เมืองลูกาโน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ดิฉันพูดให้ผู้เข้ารับการอบรมฟังว่า **ทำไมแม่ที่เป็นคนไทยต้องพูดภาษาไทยกับลูก** มีผู้หญิงคนหนึ่งอายุ 60 กว่า ๆ นั่งร้องไห้และพูดกับดิฉันว่า ครู สำหรับฉันมันสายเกินไปแล้ว ตอนลูกสาวฉันอายุ 13 ปี ลูกฉันเริ่มเที่ยวและมีแฟน ฉันก็เตือนลูก แต่สิ่งที่ลูกตอบกลับมามันทำให้ฉันต้องร้องไห้ เพราะลูกฉันพูดว่า ไม่ต้องมาสั่งสอนฉัน ฉันไม่ฟัง เธอโง่ เพราะภาษาของฉันเธอยังพูดไม่ได้ ผู้หญิงคนนั้นเล่าให้ดิฉันฟังต่อว่าจริงของลูก เพราะฉันมาอยู่สวิตเซอร์แลนด์ ตอนอายุเกือบ 40 ฉันมาจากบ้านนอก ภาษาอิตาเลียนมันยาก ฉันพูดกับใคร ๆ เขาก็ไม่ค่อยเข้าใจ เหมือนฉันพูดได้กับสามีเท่านั้น

ดิฉันมาคิดดู เด็กอายุ 13 ปี คือเด็กที่เข้าสู่วัยรุ่น การที่แม่จะเตือน จะสั่งสอนแนะนำ เด็กอาจจะต่อต้าน ไม่เชื่อฟัง ประกอบกับการที่แม่สื่อสารด้วยภาษาอิตาเลียนไม่ได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กดูถูกแม่

เรื่องที่สอง ที่ประเทศนอร์เวย์ ดิฉันได้ยกตัวอย่างของเรื่องแรกที่เด็กไม่เชื่อฟังแม่ให้ผู้เข้ารับการอบรมฟัง มีผู้หญิงไทยคนหนึ่งบอกดิฉันว่า ปัญหาของหนูที่เกิดขึ้นกับลูกไม่ใช่เพราะลูกเข้าสู่วัยรุ่น ลูกหนูตอนอายุ 6 ขวบ หนูไปส่งเขาที่โรงเรียน วันแรก ๆ ก็ไม่เป็นไร แต่วันต่อ ๆ มา ลูกบอกว่า ไม่อยากให้แม่ไปส่งที่โรงเรียน เพราะแม่พูดภาษานอร์ธ (ภาษานอร์เวย์) ไม่รู้เรื่อง เพื่อนได้ยินแล้วล้อว่าแม่เธอพูดนอร์ทตลก และไม่รู้เรื่อง ฉันเสียใจมาก

ดิฉันมาคิดดูตามหลักการของการเรียนรู้ภาษา คนที่อายุก่อนขวบมากพูดได้ภาษาเดียว และเมื่อต้องมาเรียนรู้ภาษาอื่น สำเนียงเป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นไปได้ยากที่จะพูดสำเนียงได้ชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา

เรื่องที่สาม ผู้หญิงไทยที่มีอาชีพเป็นหมอยุ่ที่เมือง คาร์ลสรูเออ (Karlsruhe) ประเทศเยอรมนี เล่าให้

ดิฉันฟังว่า วันหนึ่งฉันโทรไปหาผู้หญิงไทยคนหนึ่งเพื่อจะเอาสิ่งของ ผู้หญิงไทยคนนั้นก็ไปเคาะประตูห้องของลูกชายและถามหาสิ่งของที่ฉันต้องการ แต่สิ่งที่ฉันได้ยินคือ ลูกชายพูดตะโกนใส่แม่ด้วยความโมโหว่า แม่พูดภาษาไม่รู้เรื่อง มาอยู่ตั้งนานไม่รู้จักเรียน และอะไรอีกหลายอย่าง ฉันได้ยินเสียงที่ดังจากโทรศัพท์ ฉันโมโหมาก ส่งสารผู้หญิงคนนั้นฉบับใจ แล้ววันหนึ่งฉันก็บังเอิญไปเจอลูกชายของผู้หญิงไทยคนนั้น ฉันตรงเข้าไปชี้หน้าว่าฉันไม่รู้จักบุญคุณแม่ ผู้หญิงหัวดำคนนั้น คือคนที่ให้กำเนิด คือ คนที่ทำงาน

เหนื่อยมาก เพื่อหาเงินเอามาให้แก้ไข และอีกหลายอย่างที่คุณสอนมันมันยืงง ทำหน้าตกใจ

ดิฉันมาคิดดู เอาอีกแล้วหรือที่ลูกดูถูกแม่ และดิฉันก็คิดต่อว่าที่เด็กคนนั้นยืงงและตกใจ คงเพราะไม่เคยมีใครบอกให้รู้ถึงพระคุณของแม่ การเคารพแม่ซึ่งถือ

ว่าเป็นวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของคนไทย

เรื่องที่สี่ เรื่องนี้อาจเป็นปัญหาเบา ๆ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะสร้างความไม่พอใจให้กับบุคคลอื่น ๆ ได้ มีผู้หญิงไทยที่เคยเป็นพยาบาลที่เมืองไทย ปัจจุบันอยู่ที่ประเทศเยอรมนี มีลูกชายหนึ่งคน ตอนที่ดิฉันเจอลูกชายเขาอายุ 3 ขวบ พูดไทยเก่งมาก น้องพยาบาลคนนั้นเล่าให้ฟังว่า ครู หนูหงุดหงิดใจมาก ครูอาจช่วยหนูได้ คือเวลาหนูเห็นรถลูกไปตามที่ต่าง ๆ เวลาเจอผู้หญิงไทย เขาจะเข้ามาทักลูกหนู หนูดีใจนะที่เขาเข้ามาทักทายลูกหนู แต่หนูต้องบอกเขาทุกครั้งว่า “พี่ ลูกหนูพูดภาษาไทยได้ พี่พูดไทยกับลูกหนูได้ค่ะ” จริง ๆ แล้วหนูอยากบอกผู้หญิงไทยว่า คำทักทายหรือคำพูดภาษาเยอรมันที่เขาพูดกับลูกหนูนั้น บางคำมันผิดและสำเนียงก็ไม่ได้ ลูกหนูพูดได้ทั้งไทยและเยอรมัน หนูอยากให้เขาได้ฟังภาษาไทยจากคนไทย และฟังภาษาเยอรมันกับคนเยอรมันโดยตรง

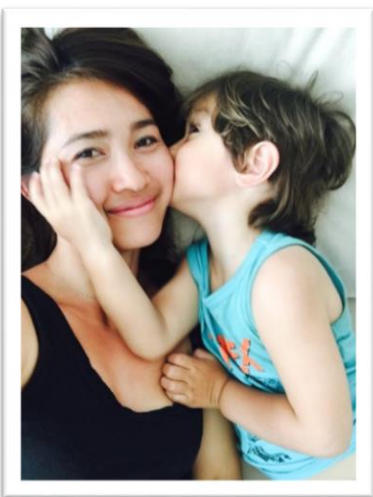
ดิฉันเริ่มทบทวนสิ่งที่เคยพบเห็นมา จริงอย่างที่น้องพยาบาลเล่าให้ฟัง เวลาผู้หญิงไทยเจอเด็กลูกครึ่งไทย

จะเข้าหักท่ายและพูดด้วยภาษาของประเทศนั้น ๆ บางคนมาอยู่ไม่กี่ปี คำศัพท์หรือสำเนียงจะได้อย่างเจ้าของภาษาหรือเปล่า และที่สำคัญเวลาดิฉันเจอพวก ตุรกี ศรีลังกา เวียดนาม ฯลฯ ทำไม คนเหล่านั้นจึงใช้ภาษาของพวกเขาในการสนทนากับเด็ก ๆ

จากตัวอย่างของเรื่องทีกล่าวนมาจะเห็นว่าบางเรื่องเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงไทยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยสื่อสารกับลูก ร้องไห้เสียใจ หรือขุนเคืองใจ ดิฉันคิดว่าไม่มีภาษาไหนที่แม่จะสื่อสารกับลูกได้ดีและเข้าใจเท่าภาษาไทย ภาษาของแม่ ช่วยปลอบใจ ให้คำปรึกษา และชื่นชมแก่ลูกได้ในยามสุขและทุกข์

ยังคะ **ไม่มีคำว่าสาย.... ถ้าคิดจะพูดไทยกับลูก** พูดเลย พูดวันนี้ พูดเดี๋ยวนี้ พูดกับลูกเป็นภาษาไทย การที่ลูกได้ฟังบ่อย ๆ แม้จะได้ตอบไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ขอให้เข้าใจคำที่แม่พูด ภาษาที่ลูกได้ฟังจะสะสมไปเรื่อย ๆ วันใดวันหนึ่งเขาก็จะนำเอาออกมาใช้ในการสื่อสารได้ ภาษาเป็นทักษะต้องฟัง-พูดบ่อย ๆ **ภาษาไทยของแม่** ไม่ต้องเสียเงินเรียน การที่ลูกพูดสื่อสารกับแม่ด้วยภาษาไทย ความรัก ความผูกพันจะมีเพิ่มมากขึ้น **แม่รักลูกนะ** บ่งบอกถึงความจริงใจ ความอ่อนโยนของแม่ที่รักลูกสุดหัวใจ **เด็กในต่างประเทศที่พูดภาษาไทยได้ใคร ๆ ก็รัก** เด็กจะมีความสุขที่สามารถสื่อสารได้กับชุมชนคนไทยที่อยู่ใน

ต่างประเทศ และญาติ ๆ หรือคนไทยอีกหลายล้านคนในเมืองไทย อนาคตภายหน้าจะพบกับความสำเร็จ นั่นเพราะ**ภาษาที่มาจากแม่**

คนไทยในสวีตเซอร์แลนด์ทำงานอะไรกันบ้าง

โดยลำดวน

ลำดวนอยู่ที่นี้มาเกือบ 10 ปีแล้ว รู้ว่ามีคนไทยอยู่ประมาณ 30,000 คน คิดและอยากรู้มาตั้งนานแล้วว่า เขาทำอะไรกัน อะไรกันบ้างหนอ เพราะตอนที่ตัวเองมาอยู่ใหม่ ๆ บางครั้งอยากออกไปทำงาน แต่บางครั้งก็คิดว่าอยู่บ้านดีกว่า เพราะดูท่าจะไม่ค่อยง่ายนักที่จะได้ทำงาน ทั้งภาษาที่ยังกระต่อนกระแท่น ขนาดไปสมัครงานทำความสะอาดที่แคมป์ปิ้ง ที่อยู่ใกล้ ๆ บ้าน เขาก็ไม่รับ บอกว่างานนี้ไม่เหมาะกับเธอหรอก เชื้อฉั่น แล้วก็ยังไม่อดสำหรับเธอ (เพราะคนข้างกาย ยังไม่ยอมให้ไปทำงาน นั่นเอง) เขียนจดหมายไปสมัครงาน ที่ร้านขายนาฬิกาชื่อดังในเมืองที่อยู่ แต่ก็ได้รับการตอบกลับมาที่แสนสุภาพว่า ฉันได้รับคนที่เหมาะสมกับหน้าที่นี้แล้ว ขอขอบคุณที่สนใจ และยังไม่วายที่จะลองต่อไปกว่าจะได้ทำงานจริง ๆ ก็ปาเข้าไป 5 ปี

คนไทยส่วนใหญ่ จะมี**ปัญหาเรื่องภาษา**ในการทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น แต่ไม่ว่าจะไม่มีใครไปนั่งในหน้าที่เหล่านั้น รวงข้าวฉบับนี้ ลำดวนจึงไปเสาะหาสัมภาษณ์คนที่ทำงานจากหลายอาชีพ ระดับการได้งานจากง่าย ไปถึงยาก เพื่อเป็นกำลังใจ และเปิดโอกาสให้พวกเราอีกหลายคน เกิดกำลังใจ ในการก้าวไปให้ถึง อาชีพในฝันนั้น ๆ กันนะคะ ไปติดตามกันค่ะ

ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายต่างประเทศ

ชื่อ ไสภา บาริ ปัจจุบันทำงานที่บริษัทเอกชนเกี่ยวกับการส่งออกอาหารจำพวก แดงกวาดอง ผักดอง และอาหารสำเร็จรูป รวมถึงซอสต่าง ๆ ทำงานที่นี้มาได้ 4 ปีกว่าแล้ว มีหน้าที่ดูแลประสานงานระหว่าง

ลูกค้าและฝ่ายโรงงาน ซึ่งมี 4 โรงงานหลัก ในยุโรปและอินเดีย เพื่อให้สามารถส่งออกสินค้าไปยังจุดหมายปลายทางให้ได้ตามข้อตกลงทางการค้าที่ได้ทำกันไว้แต่ต้น ภาษาหลักที่ใช้ในการทำงาน คือ ภาษาอังกฤษ เพราะระดับของภาษาฝรั่งเศสของดิฉัน อยู่ในระดับพอใช้ได้เท่านั้น ส่วนหนึ่งที่ได้งานนี้ เพราะเขาไม่เน้นภาษาฝรั่งเศส ที่ได้ทำงานที่นี้ เพราะเคยอยู่ในระบบคนว่างงาน/ระบบจัดหางาน(Chômage) และถูกส่งตัวให้มาฝึกงานในบริษัทนี้ 6 เดือน เรียกโปรแกรมนี้ ว่า Stage professionnelle (ภาษาฝรั่งเศส) พอทำครบ 6 เดือน บริษัทพอใจในผลการทำงาน จึงทำสัญญาจ้างงานต่อ อย่างเป็นทางการ โดยทำงานที่อัตรา 90% (37.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คือ 5 วัน) ตามสัญญาจ้าง ทำงานจริง เกินกว่านั้น เพราะตอกบัตรเข้างาน แต่เวลาที่เกินมา บริษัทจะหักให้เป็นวันหยุดชดเชยแทน เข้ามาอยู่ในระบบคนว่างงาน เพราะเคยทำงานถูกต้องตามกฎหมาย มีเอกสารยืนยัน ตรวจสอบได้ จึงจะสามารถขอใช้สิทธิเพื่อเข้าสู่ระบบนี้ได้ งานที่วันนี้คือ งานผู้ช่วยแม่ครัวในร้านอาหารไทย ทำงาน 100% เป็นเวลา 25 เดือน เจ้าของร้านปิดกิจการ จึงออกงานและเข้าสู่ระบบคนว่างงาน เมื่อมาอยู่ในระบบคนว่างงาน ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบทุกอย่าง และเรียนทุกอย่างที่เขาจัดให้ เขาเสนอให้เรียนอะไรเรียนหมด ให้ทดสอบอะไร ก็ทำหมด เวลาเรียนก็เรียนด้วยความตั้งใจ และผลการทดสอบ ต้องออกมาในระดับที่คุณที่ปรึกษาทางว่าทำได้อย่างไร และนั่นทำให้เขาเชื่อว่า เราตั้งใจเรียนจริง ๆ มีโอกาสขอ ก็จะขอเรียนให้ได้มากที่สุด เช่น ขอเรียนภาษา ขอเรียนคอมพิวเตอร์ เสนอตัว แสดงตัวให้เขาเห็นความกระตือรือร้น จนเขาเชื่อว่า เราอยากมีโอกาสอยากได้งาน ที่อยากทำจริง ๆ จนเขาเปิดใจและยอมช่วยแนะนำทุกอย่าง ถ้าไม่ได้ที่ปรึกษาคนนี้ ก็คงไม่ได้งานนี้เช่นกัน

ทำให้สรุปได้ว่า ที่ตัวเองได้ทำงานนี้ เพราะ

1. **บริษัทจัดหางาน** ช่วยให้คำแนะนำ (โดยเฉพาะเรื่อง การขอเทียบวุฒิไทยกับวุฒิของสวิส) ให้ความรู้ ให้ได้เรียนเสริม ฯลฯ

2. **วุฒิการศึกษา** เป็นจุดที่ทำให้บริษัท เกิดความสนใจ (บวกกับมีใบรับรองจากหน่วยงานของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ว่าวุฒิที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาในเมืองไทย วัดแล้วได้เทียบเท่าระดับเดียวกัน ทำให้วุฒิปัตรดูน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น) เป็นตัวช่วย รวมถึงเป็นใบเบิกทางที่ทำให้บริษัทเลือก ที่จะลองเรียกมาสัมภาษณ์ ถ้าไม่มีวุฒิ เขาคงไม่คิดเรียก ที่คิดอย่างนั้น เพราะเคยส่งใบสมัครงานเข้าไปที่บริษัทนี้พร้อมวุฒิปัตร (ตอนนั้นยังไม่มีใบรับรองเทียบวุฒิ) ไม่เคยถูกเรียกสัมภาษณ์งานสักครั้ง

3. **ประสบการณ์การทำงาน** จากเมืองไทย เป็นตัวช่วยในการตัดสินใจให้บริษัทเลือก ที่จะให้โอกาสได้ถูกเรียกสัมภาษณ์งาน และ ทดลองงาน สามารถพูดได้อย่างเต็มคำ ว่าประสบการณ์การทำงานมีผลอย่างมากในกรณีที่เราเจอมา กับตัวเอง การสัมภาษณ์งานทำให้บริษัทเขารู้ว่า ประสบการณ์การทำงานที่เรา มี รู้จริงหรือเปล่า แม้อาจจะเคยทำที่เมืองไทย คนละที่ คนละบริษัท สินค้าคนละตัว แต่แก่นแท้ของเนื้อหา(ในสาขานั้น ๆ) ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไหน ภาษาใด มันจะมีแก่นเดียวกัน กลไกหลัก ๆ จะเหมือนหรือใกล้เคียงกัน

4. **โปรแกรม Stage professionnelle** เป็นโปรแกรมที่เปิดโอกาสให้บริษัทได้จ้างงานในอัตราที่ถูกกว่าปกติ ผ่านระบบจัดหางาน บริษัทจ่ายเงินเดือนด้วยอัตราแค่ 20% (ณ ตอนนั้น) ให้แก่สำนักจัดหางาน เพื่อจ่ายต่อให้กับคนว่างงานที่อยู่ในระบบ เป็นระบบ Win- Win เพราะบริษัทประหยัดต้นทุนค่าแรง สำนักจัดหางานประหยัดค่าใช้จ่ายไป 20% ถ้าคนนั้นทำงานดี บริษัทอยากจ้างงานต่อ คนว่างงานคนนั้นก็จะหลุดจากระบบได้ในที่สุด

จึงบอกได้ว่า ทั้ง 4 ส่วนข้างต้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ดิฉันได้งานนี้ ขาดข้อใด ข้อหนึ่ง ไม่ได้

คอร์สเรียนภาษาหรือเรียนคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักจัดหางาน คือจุดเปลี่ยนหลัก ที่ทำให้โอกาสในหน้าที่การงานเปิดกว้างขึ้น เพราะการทำงานให้กับบริษัทสัญชาติสวิส ภาษาที่ใช้ก็ยังคงต้องมีภาษาราชการของประเทศนี้อยู่ดี เช่น เอกสารเวียน ใบเงินเดือน

ออกเป็นภาษาท้องถิ่น เมื่อมาอยู่ในประเทศของเขา
อย่างไรก็ต้องให้ความสำคัญกับภาษาของเขาด้วย ควรต้อง
อ่านออก เขียนได้ เพื่อที่จะสามารถสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน
ชาวสวิสได้ต่อไป

เหตุจูงใจ ในการพัฒนาตนเอง ให้ได้ทำงานนี้

ต้องย้อนไปถึงช่วงที่เรียน ป.โท (สาขาวิทยบริการฯ
ต่างประเทศ ม.รามคำแหง สำหรับคนไทยในต่างประเทศ)
ตอนนั้นยังทำงานในร้านอาหารไทยอยู่ รุ่นพี่คนไทยในร้าน
จะพูดแซวกันซ้ำ ๆ ว่า จะเรียนไปทำไม เรียนจบก็มาทำงาน
ล้างจานอยู่ดี เข้าใจว่าเขาแซวซ้ำ ๆ แต่เราได้ฟังแล้วซ้ำไม่
ออก... ตอนนั้นคิดแค่ว่าอยากเรียนเพื่อจะได้มีความรู้
เพิ่มเติมให้กับตัวเอง เป็นการลงทุนที่ไม่มีทางขาดทุน บวก
กับอยากเรียนให้จบ ป.โท ตามที่เคยสัญญาไว้กับเตี้ย
และแม่ คำพูดของพี่คนนั้น มักวนกลับมาให้ระลึกถึง
บ่อยครั้ง ถือได้ว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อยากจะลอง
พิสูจน์ตัวเองไม่ได้แข่งกับใคร แต่จะแข่งกับตัวเอง และ
เพราะจังหวะชีวิต โอกาสและโชคชะตา จึงทำให้เปลี่ยนสาย
งาน พลิกเปลี่ยนสายอาชีพได้ คำพูดของพี่คนนั้น มีแรง
ผลักดันให้เราเป็นเราได้ทุกวันนี้เช่นกัน ต้องขอบคุณพี่เขาด้วย
ความรู้สึกต่องานที่ทำ

เป็นสายงานที่ถนัด ทำมาตั้งแต่อยู่เมืองไทย ชอบ
ทำงานติดต่อสื่อสารกับลูกค้า(ธุรกิจส่งออก) พอย้ายมาอยู่
ที่นี่ แล้วได้งานคล้ายแบบเดิม จึงรู้สึกพอใจและดีใจมาก ๆ
ได้เรียนรู้ระบบใหม่ ๆ เรียนรู้ระบบการทำงานแบบฝรั่งเศส(สวิส)
ได้เรียนรู้ระบบแนวคิด กลไก การคิดกรอง ตรวจสอบ ที่
แตกต่างจากระบบการทำงานในเมืองไทย ทำให้โลกทัศน์
เป็นสากลมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค และการก้าวผ่าน และคติประจำ ใจในการทำงาน

ปัญหาการทำงาน มีเข้ามาตลอด และมีหลาก
รูปแบบ ทั้งเงื่อนไขทางธุรกิจเปลี่ยนแปลง ภัยธรรมชาติ ที่
ส่งผลกระทบต่อธุรกิจได้หมด ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม การ
ทำงานจึงมีอะไรให้เจอ ให้ตื่นตัว และให้ปรับตัวตลอด อีก
เรื่องคือ ต้องยอมรับว่า เราก็คือคนไทย (คนเอเชียคนเดียว

ในออฟฟิส) ในสายตาฝรั่งบางคนก็ยังไม่ยอมรับเรา แบบ
เต็มร้อย จึงรู้สึกได้บ้างถึงการเหยียด(แบบมีมารยาท) จาก
พนักงานบางคน แต่เพราะต้องติดต่อกันแค่บางครั้งบาง
คราว จึงยกให้เป็นแค่หนึ่งจังหวะชีวิต จะให้ชีวิตการทำงาน
ราบเรียบ ไม่มีคลื่นชีวิตคงเป็นไปไม่ได้ มีเหนื่อยและมีท้อ
เหมือนทุกคน แต่ก็บอกตัวเองเสมอว่า **ต้องทำหน้าที่
ให้ดีที่สุด กว่าจะได้เข้ามาทำที่นี่ผ่านอะไรมาบ้าง
เหนื่อยแค่ไหน จำไม่ได้หรือ** ถ้ายังอยากทำงานที่นี่
ทำงานแบบที่เราชอบต่อไป ก็ต้องทำหน้าที่นี้ให้ได้ ภาพวัน
เก่า ๆ ย้อนมาให้เห็นในหัวอีกครั้ง และมันก็ทำให้มีแรงฮึด
กลับมาโฟกัสที่งานอีกครั้ง

ท้ายสุด ขอให้ทุกคนที่มีความหวัง และตั้งใจอยาก
เปลี่ยนแปลง ขอให้สำเร็จตามเป้าหมายสมตั้งใจ นะคะ...

ล่ามสหวัฒนธรรม (Interkultureller Dolmetscher)

ผมชื่อ**ศักดา บัวลอย** ทำอาชีพนี้ มาได้ 10 ปีแล้ว
ครับ ก่อนที่จะมาเป็นล่าม ผมเคยล้างจาน เป็นเด็กเสริฟ
ทำงานในโรงงานมาก่อน ระหว่างทำงานผมก็เรียน
ภาษาเยอรมันไปด้วย เมื่อถึงช่วงที่อยากเปลี่ยนอาชีพ สิ่ง
ที่ทำให้คิดว่าเราน่าจะทำอาชีพล่ามได้ **เพราะได้รับความ
ช่วยเหลือจากล่ามสมัครเล่น แล้วรู้สึกถึง ที่เขาช่วย
เราแปลในสิ่งที่เราไม่เข้าใจได้** และผมคิดว่า ผมก็น่าจะ
ทำได้เหมือนกัน ก็เลยไปปรึกษากับ**ศูนย์แนะนำอาชีพ (BIZ)**
ที่นั่นเขาก็ทดสอบความถนัดของผม ด้วยการทำ
แบบสอบถาม สัมภาษณ์ว่าเรามีความชอบด้านใด ซึ่งผม

ชอบด้านภาษา และการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์กับคน ทาง ศูนย์แนะนำอาชีพ จึงแนะนำผมเรื่องการเรียนลாம் ซึ่งเขาก็ให้ข้อมูลว่าเรียนที่ไหน

เมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว ความสามารถด้าน ภาษาเยอรมันในการเรียนเป็นลำนั่น อยู่ในระดับ ปี 1 (แต่ขณะนี้ ต้องปี 2 และต่อไปต้องถึงซี 1) ผมก็เรียนอยู่ 1 ปี ครึ่ง และต้องเก็บชั่วโมงการเป็นล่ำม 50 ชั่วโมง จึงสามารถ สอบ เพื่อรับใบประกาศนียบัตร และทำงานได้

ลักษณะงานที่ทำ คือ เป็นงานที่สามคนเห็นหน้า คือ **ผมคนแปล และผู้รับบริการ 2 ฝ่าย** งานที่ทำส่วนใหญ่ จะเป็นในเรื่อง การศึกษา ในโรงเรียน แปลให้แม่ เข้าใจในสิ่งจำเป็นในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนของ บุตร เกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ ด้านกฎหมาย เรื่องแยกอยู่ หย่าร้าง และทางด้านสาธารณสุข

ผมชอบงานที่ผมทำ เพราะสนุก ได้เห็นชีวิตที่ หลากหลาย ภูมิใจในการได้ทำหน้าที่เป็นกระบอกภาษาให้ ผู้รับบริการ

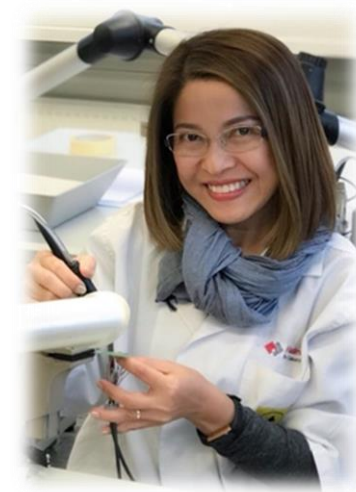
ความยากในการทำงานของผมคือ เรื่องภาษา ของผู้รับบริการ เพราะแต่ละคนมีความเข้าใจภาษาไม่ เหมือนกัน บางคนจากเมืองไทยมานาน ความเข้าใจ ภาษาไทยไม่มาก เราต้องหาวิธีพูด ที่เขาจะเข้าใจได้ ส่วน คนสวิส มักไม่พูดภาษาเยอรมันที่เป็นภาษาราชการ เขาจะ พูดภาษาท้องถิ่น ซึ่งมีหลายหลายท้องถิ่น แต่เราเรียน ภาษาเยอรมันแบบราชการมา **และอีกอย่างที่ยากคือ** การ ที่ต้องแปลให้กับ**คู่กรณีที่จะทะเลาะกัน** ซึ่งเราจะไม่มีจังหวะ ในการแปลเลย **วิธีแก้ปัญหา**คือ ต้องบอกให้หยุด และ อธิบายกฎของการเป็นล่ำมให้ฟัง แต่เขาก็จะทำตามได้สัก พัก ก็จะมาเหมือนเดิม

สำหรับใครที่สนใจจะมาเป็นล่ำมสองวัฒนธรรม แบบผม สิ่งที่ต้องมีคือ ภาษา การพัฒนาเทคนิค มี สมารถสูง ความจำดี มีไหวพริบ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

คติประจำใจในการทำงาน คือ ทำให้ดีที่สุดครับ.....

อาชีพพนักงานประกอบสายไฟ (Mitarbeiterin Kabelkonfektion)

ชื่อ **ชลกร อัคร์มณีน** ชื่อเล่นว่าแปลงคะ ทำงานเป็น

พนักงานประกอบ สายไฟ ที่บริษัทเอกชน แห่งหนึ่ง ในเมืองอา เรา งานที่ทำ คือ การ ประกอบสายไฟ เพื่อ ใช้ในห้องผ่าตัด ห้อง ทำงานเป็นห้องปลอด เชื้อ (Steriler Raum) สำหรับทำสายไฟชนิด นี้โดยเฉพาะ และตัว

สายไฟ ก็ต้องใช้แอลกอฮอล์เช็ดทำความสะอาดฆ่าเชื้อด้วย แปลงต้องประกอบ ตรวจสอบงานเอง ทุกขั้นตอนจนเสร็จ คะ เดือนกรกฎาคมนี้ ก็จะทำงานที่นครบ 4 ปีคะ ได้ทำงาน ที่นี้ เพราะมีประสบการณ์ด้านนี้ 6 ปีจากบริษัทเก่า ที่นั่นเรา ได้เรียนรู้มากมาย และด้วยความที่แปลงเป็นคนตั้งใจ จริงจังกับการทำงานเกินร้อย ไม่เคยขาด ไม่เคยลา ถ้าไม่ เจ็บป่วยหนัก ก็จะไม่ลาเลย ทำให้ได้รางวัลเหรียญทอง ติดต่อกัน 4 ปี และได้รับเลือกให้ไปอบรมด้าน การเชื่อม สายต่าง ๆ ได้ใบประกาศนียบัตร เป็นการอบรมเพียง 1 วัน แต่ค่าอบรมแพงมาก เป็นสิ่งที่ทำตัวเองรู้สึกภูมิใจเสมอ แต่ พอทำมาได้สักพัก รู้สึกอึดอัดกับงานที่นี้ จึงมองหางานใหม่ และน้องที่รู้จักกัน บอกว่าที่ทำงานน้อง ต้องการพนักงาน เพิ่ม จึงเป็นโอกาสของเอามาแล้ว จึงส่งใบสมัครไป เมื่อเขา เห็นประสบการณ์การทำงานของแปลง ซึ่งตรงกับที่เขา ต้องการ แปลงคิดว่าเป็นข้อข้อได้เปรียบ ที่ทำให้ได้งานนี้คะ อยากจะบอกว่าการที่ได้งานนี้ การศึกษา และประวัติการ ทำงานจากเมืองไทย ไม่มีส่วนเลย เพราะเป็นงานคนละ อย่างกัน ที่เมืองไทยเคยทำเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้า ประเภทเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า น้ำหอม ของตกแต่งบ้าน จากต่างประเทศคะ เมื่อมาอยู่สวิตเซอร์แลนด์ จึงเหมือนเริ่ม จากศูนย์ เราต้องเริ่มใหม่หมด ตั้งแต่เรื่องภาษา

เพราะฉะนั้นงานอะไรที่ทำได้ แปลงก็จะลอง ไม่เคยก็ต้องเคย ไม่ลองเราก็ไม่รู้ โชคดีที่มีโอกาสได้ลอง และทำได้ จึงทำงานสายนี้มาตลอด

แปลงรู้สึกมีความสุข และสนุกกับงาน เพราะมีอะไรใหม่ๆ ให้เห็นทุกวัน ถึงแม้จะมีปัญหาบ้าง ก็เป็นเรื่องธรรมดาของทุกงาน การทำงานของแปลง เป็นการทำงานเป็นทีม ซึ่งเพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติเหมือนเรา การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็น เราสื่อสารกันด้วยภาษาเยอรมัน เวลามีปัญหาเราก็ปรึกษากัน สามารถแสดงความเห็น ในการแก้ปัญหานั้น ๆ และเราก็ผ่านมาได้ ด้วยว่าภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ทุกวันนี้แปลงยังไปเรียนภาษาเยอรมันอยู่เลยคะ

แปลง มีคติประจำใจในการทำงาน นั่นคือ “สู้ อดทน มีวินัย จริงจัง ตั้งใจ ทำให้เต็มที่ ให้งานออกมาดีที่สุด” ที่สวีตเซอร์แลนด์ ค่าตอบแทนสูงมาก เราก็ต้องทำเต็มที่ เพื่อให้ผลงานออกมาดี สมกับใช้ไหมคะ ...

พยาบาลบ้านพักคนชรา (Pflegefachfrau)

ชื่อ ร้อยตำรวจเอกหญิง พัชรินทร์ ชัฟเฟอร์ อายุ 45 ปี

อาศัยอยู่ที่หมู่บ้าน Bedano ใกล้กับเมืองลูกาโน ในคันโตนทิชิโน ใช้ภาษาอิตาเลียนเป็นภาษาท้องถิ่น จบการศึกษาศาตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากวิทยาลัยพยาบาล

ตำรวจ สถาบันสมทบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยทำงานอยู่ห้องผ่าตัดกระดูกโรงพยาบาลตำรวจประมาณ 10 ปี ตอนมาอยู่ที่นี่ใหม่ ๆ ไม่รู้ภาษาอิตาเลียนเลย รู้สึกเหมือนตัวเองมีดบาดด้าน เลยบอกตัวเองว่าต้องเริ่มจากการเรียนภาษา และในขณะเดียวกัน ก็ค่อย ๆ เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อส่งไปเทียบวุฒิปริญญาบัตรกับ สภาการพยาบาล สวิส ระหว่าง

เรียนภาษาก็ทำหน้าที่ภรรยาและแม่ไปพร้อม ๆ กัน เรียนภาษาได้หนึ่งปี ก็สอบผ่าน ภาษาอิตาเลียนระดับ B2 ตามที่สภาการพยาบาลกำหนด แล้วสภาการพยาบาล ก็แจ้งว่าถ้าจะปรับวุฒิจากเมืองไทย ให้เทียบเท่ากับพยาบาลที่นี่ ต้องเรียนทฤษฎีเพิ่มประมาณ 240 ชั่วโมง หลังจากนั้นจะเลือกสอบเพื่อเอาวุฒิปริญญาบัตร หรือจะเลือกฝึกงานที่โรงพยาบาลหรือบ้านพักคนชราอีก 6 เดือนก็ได้ โดยส่วนตัวแล้ว คิดว่าถ้าเลือกที่จะสอบแล้วสอบผ่าน ได้วุฒิปริญญาบัตรมาอยู่ในมือแล้วไปสมัครงาน ทางโรงพยาบาลจะคาดหวังว่า เราต้องทำงานได้เหมือนพยาบาลชาวสวิสทั่วไป เนื่องจากตัวเองไม่เคยทำงานที่นี่ น่าจะเป็นเรื่องยากมาก ทั้งทางด้านภาษาที่ยังไม่แข็งแรงและไม่รู้ แม้กระทั่งระบบการทำงานของที่นี่ **ด้วยเหตุนี้จึงตัดสินใจเลือกฝึกงาน** อย่างน้อยที่ทำงานจะได้ปฏิบัติกับเรา เหมือนนักศึกษาฝึกงานคนหนึ่ง ที่เข้ามาเรียนรู้การทำงานที่นั่น หลังจากนั้นก็เริ่มต้น หาที่ฝึกงานโดยการส่งจดหมายไปตามโรงพยาบาล และบ้านพักคนชราต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะบอกว่าไม่มีตำแหน่งว่าง รอจนท้อและถอดใจ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ที่จะมีใครรับเราเข้าฝึกงาน และแล้วเราก็ได้รับจดหมายตอบรับการฝึกงานจากบ้านพักคนชราแห่งหนึ่ง นัดสัมภาษณ์ และรับเราเข้าฝึกงานในที่สุด **วันแรกของการฝึกงานตื่นเต้นมาก** ไปถึงที่ทำงานแต่เช้าตรู่ ก่อนเวลาเกือบชั่วโมง เพื่อนร่วมงานมีท่าทางเป็นมิตรดี ค่อยเบาใจไประดับหนึ่ง แต่เรื่องภาษานะสิ ฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง ศัพท์ทางการแพทย์ก็ใช้เป็นภาษาอิตาเลียนหมด ที่นี้กับบอกกับตัวเองว่า ต้องสังเกตและจดจำว่าเขาทำงานกันอย่างไรบ้าง ต้องจดทุกอย่างและที่สำคัญถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจให้ถาม แต่ว่าจะให้ถามไปซะทุกเรื่องก็คงไม่ดีนัก ต้องรักษาภาพพจน์ของพยาบาลไทยไว้บ้าง ในที่สุดการฝึกงานก็ผ่านไปด้วยดี **การประเมินผลเป็นที่น่าพอใจ** เพื่อนร่วมงานให้เกียรติ สอนงานด้วยความเต็มใจ ทำให้เรารู้สึกได้ว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของทีมการทำงาน แม้ว่าเราจะมี **จุดอ่อนเรื่องภาษา** แต่ทุกคนเข้าใจ ให้กำลังใจและบอกกับเราว่า ถ้าพวกเขาต้องพูดภาษาไทย คงทำได้ไม่ดีเท่ากับเราที่พูดภาษาอิตาเลียนของพวกเขา

ระหว่างฝึกงานหัวหน้าพยาบาลบอกกับเราว่า ให้ฝึกงานอย่างสบายใจ เพราะทุกอย่างจะเป็นไปในทิศทางที่ดี และในที่สุดผู้อำนวยการก็เรียกไปพบ บอกว่าจะรับเราเข้าทำงานต่อที่นี้เลย หลังจากนั้นเราก็ได้ทำงานเป็นพยาบาลประจำที่นี้ พร้อมกับได้รับหนังสือรับรองวุฒิพยาบาลจากสภาวิชาชีพ

จากวันนั้นถึงวันนี้ก็ทำงานในตำแหน่งพยาบาลที่ **บ้านพักคนชราแห่งนี้มา 6 ปี** เป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน มีความสุขในการทำงาน และคิดว่าตัวเองก็เป็นพยาบาลไทยที่มีศักยภาพคนหนึ่ง สำหรับ **คติของการทำงานนั้น** เราเชื่อว่า คนขยัน ตั้งใจทำงาน ซื่อสัตย์และรักในวิชาชีพ มีน้ำใจกับเพื่อนร่วมงาน สามารถทำงานที่ไหนก็ได้โดยไม่มีปัญหา เหมือนครั้งหนึ่งมีคนเคยพูดกับเราว่า **ไม่สำคัญหรอกว่าฉันทำงานที่ไหน แต่สำคัญที่ว่าฉันได้ทำงานกับเธอหรือเปล่า** ฟังแล้วก็เหมือนน้ำหล่อเลี้ยงใจ และเพิ่มพลังในการทำงานมากขึ้น และอีกครั้งที่เรารู้สึก **ปลื้มมาก**คือ หัวหน้าได้เขียนการวัดที่แปลเป็นไทยว่า ขอบคุณสำหรับความร่วมมือในการ **ทำงานที่เป็นมืออาชีพ** ในชีวิตของเขาไม่คิดว่าจะเจอผู้ร่วมงานแบบเราที่ขยันและมีน้ำใจอย่างนี้ และนี่ก็คือหนึ่งกำลังใจในการทำงาน

ตอนนี้รู้สึกว่าคุณมีความมั่นคงในชีวิต และสามารถจะใช้ชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาใคร วันหนึ่งถ้าเกิดอะไรขึ้นกับชีวิต สามีอาจจะไม่รักเราแล้ว หรือมีอันต้องจากลา กัน เราก็สามารถดูแลลูก ๆ ได้ด้วยตัวเราเอง การที่จะผ่านพ้นช่วงชีวิตนี้ได้ **สิ่งแรกที่ต้องมีคือ ความตั้งใจที่แน่วแน่ ต้องมีเป้าหมายของชีวิต** ทั้งของตัวเองและครอบครัว หลังจากนั้นต้องลงมือทำ มีบางคน รวมทั้งตัวเองเคยรู้สึกท้อแท้ สิ้นหวังทั้ง ๆ ที่ยังไม่เริ่มต้น ฉะนั้นขอให้ทุกคนเชื่อว่า ไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้ถ้าเราตั้งใจและมีความพยายาม

ถ้าใครอยากได้คำปรึกษาและคำแนะนำที่สามารถเป็นประโยชน์ได้ ยินดีนะคะ ขอเป็นหนึ่งกำลังใจให้ทุกคน สุขุขในฝันนะคะ ลู๊ ๆ ค่ะ...

พนักงานดูแลห้องพักในโรงแรม (Zimmermädchen)

ชื่อนวลจันทร์ ธาตุวิสัย-พอยส์ อยู่ที่นี่และทำงานเป็น

พนักงานดูแลห้องพักในโรงแรม ซิลเบอร์ชอร์น ที่เลาเทอบรุนเนน (Lauterbrunnen) มาได้ 9 ปีแล้วค่ะ ตอนมาอยู่ที่นี่ใหม่ ๆ เป็นคนอยู่เฉย ๆ ไม่เป็น

พอดีสามีทำงานการรถไฟ เขาเป็นลูกค้าประจำของโรงแรมนี้ สามีจึงถามเจ้าของโรงแรมให้ ว่ามีงานอะไรให้ภรรยาทำได้บ้าง เจ้าของโรงแรม จึงให้ไปลองทำงานดู โดยช่วงอาทิตย์แรก ให้ตามดูการทำงานของพนักงานเก่า แล้วต่อมาก็ปล่อยให้เราทำคนเดียว แต่เขาก็จะเข้ามาตรวจสอบว่าเราทำงานเป็นอย่างไร และสอบถามกับพนักงานที่ทำในแผนกเดียวกันด้วย พอผ่านไปประมาณเดือนกว่า ๆ เราก็ทำสัญญาทำงาน ในอัตรา 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นการทำงานรายชั่วโมง งานที่ทำ คือ **ดูแลทำความสะอาดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าพักของแขก** เช่น ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ห้องอาบน้ำ ห้องส้วม จัดการความเรียบร้อยภายในห้องพัก รวมทั้งทางเดินหน้าห้องพัก ทำมาได้ 2 ปี ก็ได้ไปทำงานตรงฝ่ายจัดบุฟเฟ่อาหารเช้า บางทีก็เสิร์ฟ เพราะช่วงนั้นมีพนักงานป่วย จึงใช้วิธีดึงพนักงานจากแผนกอื่นมาใช้ ด้วยความที่ตัวเองเป็นคนอยากรู้ อยากลอง **เจ้านายถามหรือจะให้ทำอะไร ก็จะลองทำหมด** ไม่มีการบอกว่า ทำไม่ได้ ถึงแม้ไม่เคยทำ ก็จะลองทำ ถ้าเขาจะสอน หรือบอกว่าต้องทำอย่างไร เดี๋ยวนี้จึงช่วยทำหน้าที่ได้หลายอย่าง ตั้งแต่เป็นพนักงานเก็บเงิน ช่วยฝ่ายต้อนรับแขก พาแขกไปที่ห้องอธิบายว่าจะไร้อยู่ตรงไหน ใช้อย่างไร

มีความสุขกับงานที่ทำ เพราะเป็นคนไม่เรื่องมาก ง่าย ๆ ทำงานแบบไม่มีข้อแม้ ทำอะไรก็ได้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ก็ง่าย

เพื่อนร่วมงานเป็นชาวโปรตุเกส สเปน สวิส เราไม่ไปว่าใคร ทำหน้าที่ของเราให้ดี ถึงแม้บางคนจะบ่นว่าเราทำงานช้า พอเขาทำงานช้า เราก็ปล่อยเขา ไม่ไปต่อว่าเขา ว่าเธอก็ทำช้า คิดเพียงว่าเรามีความสุข เจ้านายมีความสุขกับงานของเรา จ่ายเงินเราครบและตรงตามเวลาก็พอ คนอื่นก็เป็นเรื่องของเขา ไม่เข้าไปยุ่ง

การเคยทำงานเป็นผู้ช่วยทันตแพทย์ที่เมืองไทย มีส่วนมากในการทำงานที่นี่ เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราเป็นคนใฝ่รู้ เคยชินกับการทำงานเยอะ และยุ่ง รู้จักคิด และวางแผนขั้นตอนในการทำงาน เพราะบางวันมีพนักงาน 3 คน รับผิดชอบคนละ 4 ห้อง ให้งานเสร็จภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง การวางแผน การทำงานให้เสร็จทันเวลาสำคัญ และรู้ว่าเราจะผ่อนแรงกับงานหนัก เช่นการปูเตียงอย่างไร ให้หลังอยู่กับเราได้นาน ๆ ไม่เจ็บด้วยเวลาอันรวดเร็ว เพราะที่นอนที่นี่ค่อนข้างหนัก แล้วเราต้องยกปูเตียงคนเดียว

ปัญหาในที่ทำงาน ก็มีบ้าง เช่นเรื่องการเอาเปรียบกัน เพราะเราทำงานเป็นทีม พอใครทำงานไม่เสร็จ เพราะทำช้า หรือไม่ใส่ใจในงาน คนที่ทำเสร็จก่อน ก็ต้องไปช่วย เพื่อให้งานเสร็จ คนที่เป็นตัวปัญหา คือคนที่ทำงานมีค่าจ้างรายเดือน พวกนี้คงคิดว่าทำช้าทำเร็ว ก็ได้เงินเดือน อีกอย่างคือเพื่อนร่วมงานชอบคุยกันด้วยภาษาของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นภาษาสเปน หรือโปรตุเกส เราไม่เข้าใจ และบางทีก็คุยเสียงดัง ทำให้รำคาญมากกว่า

คติในการทำงาน คือ ทำงานให้เต็มที่ ให้เขายอมรับ และรู้สึกเสียดายเมื่อเราต้องจากเขาไป

สิ่งที่อยากฝากกับเพื่อนพี่น้องคนไทย ที่อยากมีงานทำ คือ อย่าตั้งข้อแม้มาก เช่น งานหนักไป ยากไป หรือต่ำเกินไป และขอบอกว่า ถ้าจะทำงาน การไม่ได้ภาษาของที่นี่ ไม่ได้เป็นอุปสรรคที่ใหญ่โตอะไร ตัวเองรู้สึกภูมิใจ และมีคุณค่าที่มีรายได้ เป็นของตัวเอง สามารถช่วยเหลือเจือจานญาติพี่น้องที่เมืองไทย มีเงินส่วนตัวใช้ในสิ่งที่เราอยากได้ และก็นำเงินที่ได้จากการทำงาน ไปเรียนภาษาเพิ่มเติมได้ด้วย ถึงแม้จะยังไม่เก่ง แต่ก็พูดคุยกับใครเขารู้เรื่องค่ะ....

ผู้บริบาลผู้สูงอายุ (Pflegerhelferin)

ชื่อพรพิมล กุลบุตร-ไม้สเตอร์

จบปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประสบการณ์การทำงานบัญชีมา 15 ปีจากเมืองไทย ก็ไม่คาดคิดว่าจะได้มาอยู่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นเพราะบุพเพสันนิวาสจึงได้พบรัก และแต่งงานกับนักบินจักรยานอาชีพที่เพิ่งกลับมาจากการปั่นจักรยานรอบโลก

ชีวิตการทำงาน เมื่อก่อนใช้ชื่อว่า Altersheim Muri Bern และเปลี่ยนเป็นชื่อ Alterzentrum Alenia เข้ามาทำงานที่นี่ได้เพราะแม่ของแฟนทำงานอยู่ที่นี่ และบ้านพักของเรา อยู่ติดกับที่ทำงานของแม่ ก็เลยเดินไปสอบถามขอทำงาน ตอนนั้นคิดแค่ว่าต้องการเรียนรู้ภาษาเยอรมัน และขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวสวิส เริ่มทำงานที่นี่ครั้งแรก 1 มีนาคม 2003 จนถึงปัจจุบันทำงานที่นี่มาแล้ว 15 ปี ทำงาน 80 % คือ ดูแลคนชรา หน้าที่จะเปลี่ยนแปลงทุกวัน แล้วแต่เราจะได้รับมอบหมายให้ทำอะไร เช่นวันจันทร์กับวันพฤหัสบดีนำเสื้อผ้าที่ซักจากรถที่เค้าเอามาส่ง ส่งตามห้องพัก วันอังคารอาบน้ำตามตาราง สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่สามารถทำเองได้ เก็บที่หลับที่นอน หรือปลุกตื่นเช้า ชั่งน้ำหนัก ช่วยเช็ดตัว เช็ดหน้า ช่วงเวลา 14-15.30 น. ของทุกวัน จัดทำน้ำชาไว้ให้ หรือถ้าใครต้องการดื่มในห้องพัก ก็ส่งไปให้ และช่วยเหลือเพื่อนร่วมงาน ถ้าเขาไม่เสร็จ หรือมีงานเยอะ ช่วยหึ่งอาหารเสร็จ ป้อนอาหาร ถ้าวันไหนอากาศดีพาเดินเล่น ฯลฯ

วุฒิการศึกษาจากไทย ไม่ได้มีส่วนให้ได้อะไร แต่การเรียนภาษาในสวิตเซอร์แลนด์มีส่วนให้ได้อะไรนี้มาก ๆ เพราะคิดเสมอว่าถ้าเราได้ภาษา จะทำให้เราได้อะไรบางอย่างรับนะคะเมื่อต้องมาใช้ชีวิตในต่างแดน ต้องปรับตัวและต้องเรียนรู้ในความแตกต่างของความเป็นอยู่มากมายบางครั้งทำให้น้ำตาไหล บางครั้งทำให้ฉันหัวเราะ บางครั้งก็เหงาคิดถึงบ้านเกิด พ่อแม่ญาติพี่น้อง และสิ่งที่ประทับใจ คือความรักของสามี ที่มีให้ คอยเป็นกำลังใจเวลามีปัญหาจากที่ทำงาน อยากบอกว่า ภาษาท้องถิ่นและภาษาเยอรมัน เราต้องเรียนรู้ เราถึงจะอยู่ได้อย่างมีคุณภาพและทำงานก้าวหน้าผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ได้ดี

เหตุจูงใจให้ทำงานนี้ คือ เราได้เห็นชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไม่ใกล้ฝั่งของผู้คนซึ่งอาศัยอยู่บ้านพักคนชรา บางคนมีลูกหลานมาเยี่ยมทุกวัน บางคนไม่มีใครมาเยี่ยมเลย บางคนสามีภรรยาตายจากกัน คนอยู่เป็นทุกข์ เศร้าใจเสียใจหรือบางคนนอนรอวันตาย ด้วยโรคภัยไข้เจ็บ กับคนชราเราต้องเข้าใจ และเอาใจใส่ เหมือนกับเรารักพ่อแม่เราแบบไหนเราเอาความรักนั้นให้เขา เราก็จะได้รับตอบกลับมาเขาสัมผัสได้ หัวหน้าเคยพูดเสมอว่า เห็นสิ่งที่ฉันทำให้คนชรามั่นใจออกมาจากความรู้สึกข้างใน คนแถบยุโรป มีน้อยที่จะอ่อนน้อมอ่อนโยน เหมือนคนไทย

เพราะชีวิต คือการต่อสู้ จึงเป็นอยู่ด้วยความอดทน ฉันอยากเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้คนชราที่นี่มีความสุขมีรอยยิ้มเหมือนกับที่เขาพูดเสมอว่า ฉันเป็นดอกไม้บานสะพรั่ง จะเห็นรอยแค้ในรอยยิ้มพิมพ์ใจ ส่งให้เสมอเพราะฉันมาจากสยามเมืองยิ้ม

คติประจำใจ : จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน จงอ่อนน้อมแต่มีใช้อ่อนแอ อย่างอนตืนสายอย่าอายทำกิน อย่ามีเงินน้อย อย่าคอยวลาสนาก้าวที่ละนิด ชีวิตจะไม่พลาด อย่าลืมตัวจะมัวหมองจงภูมิใจในสิ่งที่ตนมี และอยู่อย่างพอเพียงคะ.....

นักวิเคราะห์และออกแบบระบบ

ชื่อ ปณิธิ ดอเดอแลร์
ทำงานที่บริษัท Services
industriels de Genève
(SIG) แผนก SIG Telecom
(SIG เป็นบริษัทที่ให้บริการ
ไฟฟ้า น้ำประปา แก๊ส และ
ให้เช่าสายใยแก้วนำแสง

(Fiber Optics) ข อ ง ร ัฐ เ จ นี ว า)
จบปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาวิทยาการ
คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปริญญาโท
Master of Computer Science, University of Ottawa,
Canada

ลักษณะงานที่ทำ คือ รับผิดชอบดูแลระบบที่ใช้จัดการ
กระบวนการให้เช่าสาย fiber optics และระบบอัตโนมัติที่
เกี่ยวข้อง ตลอดจนปรับแต่งระบบ (customization) ตาม
ความต้องการของลูกค้าภายในองค์กรและภายนอกองค์กร
งานอย่างไร เริ่มมาอยู่ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์เมื่อปี
ค.ศ. 2009 ช่วงปีแรกก็เรียนภาษาฝรั่งเศสหลักสูตร
intensive ประมาณ 10 เดือน จากนั้นก็สอบ TCF (Test de
connaissance du français) เพื่อวัดระดับความสามารถ
ด้านการใช้ภาษาฝรั่งเศส ตอนนั้นสอบได้ระดับ B2 ค่ะ ด้วย
ความเป็นคนที่ไม่ค่อยมีทักษะด้านการเรียนภาษาต่างดาว
เลย ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ หรือ ภาษาฝรั่งเศส ดังนั้น
ในช่วงระยะเวลา 10 เดือนนั้น พยายามตั้งใจเรียนและ
ทุ่มเทมาก ๆ ทำการบ้าน ท่องศัพท์ พยายามดูทีวีของภาษา
ฝรั่งเศส และไม่เคยโดดเรียนถ้าไม่มีเหตุจำเป็นจริง ๆ
เพราะว่าค่าเรียนแพงมากคะ หลังจากเรียนเสร็จก็ทำ CV
ใหม่ และแนบผลสอบ TCF ไปกับเอกสารสมัครงาน และ
สมัครไปตามบริษัท ต่าง ๆ ตามเว็บไซต์จัดหางาน แต่ทั้งนี้
ทั้งนั้น Connection เป็นสิ่งสำคัญมาก ๆ ในการได้อะไรคะ
ตัวเองโชคดี เพราะว่า บริษัทที่เพื่อนสามีทำงานอยู่ ต้องการ
คนมาทำงานเร่งด่วน ณ ขณะนั้น เพราะว่าบริษัทเพิ่ง

ประมวลโครงการใหม่ได้ และต้องเริ่มโปรเจกต์เลย ก็เลยสมัคร และก็ได้เริ่มงานแรกที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์เลยคะ

ปัญหาและอุปสรรคอันดับแรกของพวกเราเลย คือ เรื่อง **การใช้ภาษา** ช่วงแรก ๆ บางทีเราฟังไม่ค่อยเข้าใจหรืออ่าน อีเมลจากเพื่อนร่วมงาน หรือเจ้านายไม่เข้าใจ ต้องกล้าถาม ให้เขาอธิบาย คนสวิสโดยทั่วไป จะมีความเข้าใจเข้าใจใน จุดนี้ดี เพราะว่าเวลาที่เขาสื่อสารกันเอง เช่นคนในเจเนวาใช้ ภาษาฝรั่งเศส กับคนซูริคใช้ภาษาเยอรมัน (หรือสวิส เยอรมัน) เขาก็ยังต้องใช้ความพยายามในการสื่อสารกันเอง เลยคะ หรือเรื่องที่เรายังไม่มีความรู้ ต้องกล้าถาม และ**ไม่อาย ที่จะบอกว่า เราไม่รู้**นะ ปัญหาอีกอย่างหนึ่งคือ วัฒนธรรม การทำงานที่ต่างกันของคนไทยและคนสวิส คือที่เมืองไทย เรารับราชการมาก่อน เวลานายสั่งงานมา เราก็จะไม่กล้า แย้ง แต่ที่นี่เจ้านายจะชอบมาก เวลาเราแสดงความคิดเห็น ขัดแย้งกับที่เขาสั่งมาแบบมีเหตุผล และอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งนี้อาจใช้ไม่ได้กับทุกคนนะคะ ต้องพยายามสังเกต เจ้านายเราด้วยว่า พื้นฐานธรรมชาติเขาเป็นคนแบบไหน เราควรจะใช่วิธีใด ในการ สื่อ สาร กับ เขา ดี

คติในการทำงาน : ได้คิดนี้มาจากการอ่านหนังสือเล่มหนึ่ง คือ เวลาที่เกิดปัญหาขึ้น ให้เราตั้งสติก่อนว่า มันเป็นปัญหา จริง ๆ หรือ เป็นเพียงความไม่สะดวกเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าเป็น อย่างหลัง ก็แก้ได้ง่าย หรือว่า ถ้าเป็นปัญหาจริง ๆ เราก็ พยายามแก้ปัญหาไป แต่ถ้าพยายามเต็มที่แล้ว และมัน เหนือการควบคุมของเรา ก็ต้องทำใจปล่อยให้มันผ่านไปคะ

อยากฝากไว้สำหรับคนที่กำลังหางานทำ นะคะ ขอแนะนำให้ไปเรียนภาษาเพิ่มเติมคะ หรือสำหรับ คนที่มีความสามารถด้านภาษาดีแล้ว ก็แนะนำให้ไปสอบ วัดระดับไว้ เพื่อใช้ประกอบการสมัครงาน ระหว่างรอรงาน ก็อย่าเครียดมาก ใช้เวลาไปกับการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และพยายามรู้จักคนที่อยู่ในสายงานเดียวกับเรา เพราะบางทีการได้งานก็มาจากคนเหล่านี้ หรือจะไปทำงาน อาสาสมัครต่าง ๆ เพื่อฝึกภาษาและรู้จักคนเพิ่มขึ้น.....

ถ้าคุณหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพื่อนสมาชิก จะได้รับประโยชน์ จากเรื่องราวการทำงานของเพื่อนชาวไทยของเรานะคะ

ถามมา ตอบไป

โดย พี่หญิงไทย

ถาม: ลูกชายมีสูติ บัตรไทย แต่ไม่ได้แจ้ง เข้าทะเบียนบ้านไทย ขณะนี้ อายุ 19 ปี (ศึกษามหาวิทยาลัย ที่ ป ร ะ เ ท ศ สวิตเซอร์แลนด์)

อยาก ทำให้ถูกต้อง มีขั้นตอนอย่างไร

ตอบ: ให้คุณนำสูติบัตรไทยนั้น ไปแจ้งเข้าทะเบียนบ้าน (ในเมืองไทย) ณ อำเภอที่คุณมีชื่ออยู่ หรือเข้าทะเบียนบ้าน ไค ซึ่งเจ้าบ้านเขาอนุญาต เมื่อได้แจ้งเข้าทะเบียนบ้านแล้ว ลูกของคุณสามารถขอทำบัตรประชาชน (กฎหมาย กำหนดให้ประชาชนไทย ทำบัตรประชาชนได้ ตั้งแต่อายุ ครบ 7 ปี) ได้เลขประจำตัว 13 หลัก บัตรประชาชนนั้นถือว่า สำคัญ เพื่อใช้ในการติดต่อราชการ ติดต่อหน่วยงานและ ธุรกิจ ทุกสาขา กับใช้ทำธุรกรรมทุกประเภท

ถาม: ลูกชายเป็นทหารที่สวิตเซอร์แลนด์แล้ว ต้องไปเป็น ท ห ร ที่ ป ร ะ เ ท ศ ไ ท ย หรือ ไม่

ตอบ: ลูกจะไม่ได้รับการยกเว้น นั่นคือ ต้องไปรับการ เกณฑ์ทหารที่ประเทศไทยด้วย ตามพระราชบัญญัติรับ ราชการทหาร พ.ศ. 2497 ได้กำหนดไว้ว่า ชายที่มีสัญชาติ เป็นไทยตามกฎหมาย มีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเอง ทุกคน

ถาม: คำว่า “ทหารกองเกิน” มีความหมายอย่างไร

ตอบ: เมื่อมีอายุครบ 17 ปีบริบูรณ์ อย่างเข้า 18 ปี และยังไม่ถึง 30 ปีบริบูรณ์ เป็นผู้อยู่ในระหว่างที่จะต้องเข้ารับ ราชการทหารกองประจำการ จึงต้องไปแสดงตนเพื่อ **ลงบัญชีเป็นทหารกองเกิน** ภายในปีพุทธศักราชนั้น ผู้ที่ ไม่สามารถไปลงบัญชีทหารกองเกินด้วยตนเองได้ ต้องให้ บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและเชื่อถือได้ไปแจ้งแทน ถ้าไม่มีผู้ ไปแจ้งลงทะเบียนทหารกองเกินภายในกำหนด ถือว่าผู้นั้น

หลักเสียงชัดขึ้นไม่มาลงบัญญัติทหารกองเกิน จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 300 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การนับอายุ และการขึ้นบัญชี อ่านรายละเอียดในบทความ การเกณฑ์ทหาร ในวารสารฉบับนี้

ถาม: การขอผ่อนผันการรับเลือก หรือรับเกณฑ์ทหาร กรณี ยัง เรียน หนังสือ มีวิธี การ อย่างไร

ตอบ: วิธีการขอผ่อนผันดังที่กล่าวแล้วในฉบับนี้ **เรื่องการเกณฑ์ทหาร (ในหมายเหตุ 3)** ซึ่งนั่นคือ ลูกของคุณได้ขึ้นบัญชีทหารกองเกินแล้ว (เมื่ออายุครบ 17 ปี ย่าง 18 ปี) (รับใบ สด. 9) และรับหมายเกณฑ์แล้ว (เมื่ออายุครบ 20 ปี ย่าง 21 ปี) (ได้รับใบ สด. 35) ซึ่งเป็นใบแจ้งวันที่ต้องไปรับคัดเลือก ถ้าต้องการขอผ่อนผัน ให้ดำเนินการล่วงหน้า ก่อนจะถึงวันที่รับคัดเลือก (ปกติ มีการคัดเลือก ในเดือนเมษายน) โดยนำเอกสารยื่นแก่สัสดี ซึ่งเอกสารนั้นๆ จะได้รับการพิจารณา และส่งต่อขออนุมัติ จากผู้ว่าราชการจังหวัด

ถาม : ผ่อนผัน ได้นานเท่าไร

ตอบ: จนกว่าจะจบหลักสูตร ไม่เกินปริญญาตรี แล้วลูกก็สามารถจะเรียนปริญญาตรี ได้อีกหลายๆสาขา แล้วก็ขอผ่อนผันไปยาวไปอีก สำหรับคนไทยที่ศึกษาในต่างประเทศ สามารถยื่นเอกสารขอผ่อนผันได้นานตามระยะเวลาของหลักสูตร แต่สำหรับคนไทยที่ศึกษาในประเทศ จะต้องยื่นเรื่องขอผ่อนผันปีละครั้ง จนกว่าจะจบหลักสูตร

ถาม: หลังจากเรียนจบแล้ว ต้องดำเนินเรื่องต่อ อย่างไร

ตอบ: เมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้ว ก็ไปแจ้งเพื่อขอรับหมายเกณฑ์ ซึ่งในหมายนั้นจะแจ้งกำหนดวันที่ เพื่อไปรับการคัดเลือก (จับใบดำ ใบแดง) ในปีถัดไป (เดือนเมษายน) แต่ถ้าเรียนจบหลักสูตร เมื่ออายุเกิน 30 ปีแล้ว ก็จะไม่มีการคัดเลือก เพียงถูกปลดจากทหารกองประจำการ เป็นทหารกองหนุน

ถาม: พ้นการเกณฑ์ทหารเมื่ออายุเท่าไร

ตอบ: คำว่า **พ้นการเกณฑ์ทหาร** ยังหมายถึงการต้องไปรับการเกณฑ์ และรับคัดเลือก ระหว่างอายุ 18 ปี จนถึง 29 ปี บริบูรณ์ แล้วเมื่ออายุครบ 30 ปี บริบูรณ์ จะถูกปลดเป็นทหารกองหนุน

แต่การปลดจากการเป็นทหาร นั้น เมื่อชายผู้นั้นมีอายุครบ 46 ปี บริบูรณ์

ถาม: จริงหรือไม่ ที่มีผู้พูดว่า บางประเทศมี “ข้อตกลง” กับประเทศไทย ว่าถ้าเป็นทหารในประเทศหนึ่งแล้ว ไม่ต้องเป็นทหารในอีกประเทศหนึ่ง

ตอบ: ขอบตอบโดย ใช้คำยืนยันของท่านอัยการสูงสุด จากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิประชาชนระหว่างประเทศ และสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ว่าประเทศไทยไม่ได้ทำสนธิสัญญา หรือข้อตกลง ในเรื่องการเกณฑ์ทหารของชายไทย ที่เกี่ยวข้องกับประเทศใดๆทั้งสิ้น

คำถาม เรื่องการเกณฑ์ทหารในประเทศไทย ยังมีต่อเนื่อง มีผู้สนใจจำนวนมาก การเข้ารับราชการทหาร มีผลดีต่อผู้ที่มีจุดประสงค์ ว่าในอนาคตต้องการไปทำงานในประเทศไทย การเข้ารับสมัครงาน อาจต้องใช้เอกสารการผ่านการคัดเลือกทหาร

รายงานการประชุมสามัญประจำปี สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2561/ค.ศ. 2018

ณ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14 เวลา 10.00 – 18.00 น.

10:00 น. ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมประชุม

10:30 น. คุณจาร์รี่ เคลเลอร์ คีรีโต ประธานสมาคมหญิงไทยกล่าวต้อนรับสมาชิกและผู้ร่วมงานทุกท่าน

- เริ่มด้วยการเลือกผู้นับคะแนนโดยสมาชิก ซึ่งได้แก่ คุณสมบัติ มากลั่น –เรอบิเย เป็นผู้ได้รับเลือก
- ประธานรายงานการประชุมสามัญประจำปี 2017 ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์รับรองรายงานการประชุม
- พรพรรณ เวงเงอร์ เฮอร์ญิก รายงานการเงินรายรับรายจ่ายตลอดปี 2017
- ผู้ตรวจสอบบัญชีประจำปี 2017 ชาวไทย คือ คุณนาตาลี เลมันน์ และผู้ตรวจสอบบัญชีชาวสวิส คือ คุณ Daniel Rufer ไม่สามารถมารายงานด้วยตัวเอง จึงได้มอบให้คุณกัลยา ฟิงค์ เป็นผู้อ่านผลของการตรวจสอบบัญชี ทั้งสองท่านได้ตรวจสอบบัญชีอย่างละเอียดรอบคอบ และรายงานว่า รายรับ รายจ่าย งบดุลบัญชีถูกต้อง และสมาชิกลงมติเป็นเอกฉันท์รับรองงบดุลบัญชีประจำปี ค.ศ. 2017
- ประธานรายงานกิจกรรมต่างๆของสมาคมหญิงไทยของปี ค.ศ. 2017 และแผนงานปี ค.ศ. 2018

12.00-13.15 น. รับประทานอาหารร่วมกับท่านเอกอัครราชทูตและคณะวิทยากรจากกรมอัยการสูงสุด

ภาคบ่าย

13.30 น. เอกอัครราชทูตนายจักรี ศรีชนะ กล่าวเปิดงาน

13.30 น. บรรยายกฎหมายหัวข้อต่าง ๆ โดยวิทยากร จากสำนักงานอัยการสูงสุด ประเทศไทย

- เริ่มด้วยเรื่อง การได้มาซึ่งสัญชาติไทย โดยนางกอร์บกุล วินิจนัยภาค
- ต่อด้วยเรื่อง การเกณฑ์ทหารของชายไทย บรรยายโดย นายยรรยง เดชภักตินมมงคล
- หัวข้อ กฎหมายครอบครัวและทรัพย์สิน โดยนางสาวจันทนี พงศ์สุภาพชน อัยการผู้เชี่ยวชาญ
- หัวข้อ กฎหมายที่ดิน บรรยายโดย นางสาวมัทธมา บริสุทธิ์ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
- หัวข้อสุดท้ายคือ การลักพาเด็กข้ามชาติโดยผู้ปกครอง บรรยายโดยนางรินฤทัย ชัชวาลวงศ์ พนมวัน อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

ระหว่างการอบรม มีการซักถาม แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันมากมายหลากหลาย และเมื่อจบการบรรยายเปิดโอกาสให้
ปรึกษาส่วนตัวด้วยจำนวน 20 ราย จนเวลาประมาณ 18.00 น. คณะอัยการจึงเดินทางกลับ

จำนวนผู้สนใจเข้าร่วมฟังการบรรยายในครั้งนี้ 93 คน

จัดได้ว่าเป็นงานที่ประสบความสำเร็จอย่างดี ผู้ฟังต่างก็ออกความเห็นว่าคุณใจมาก ได้ข้อมูลที่ละเอียดเป็นที่น่าพอใจ

18.00 น. ปิดงาน

ผู้บันทึกการประชุม

กวีลยา รีเดอร์

วันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทยครั้งที่ 13

และ งานฉลองครบรอบ 20 ปี สมาคม

วันอาทิตย์ที่ 2 กันยายน 2018 เวลา 10.00 – 18.00 น.

ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14, 3038 Kirchlindach

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ขอเชิญสมาชิกและครอบครัว รวมทั้งท่านที่สนใจร่วมพบปะสังสรรค์และรับประทานอาหารร่วมกัน พร้อมชมการแสดงจากลูกหลานของเรา และรับของขวัญมูลค่ามากมาย งานนี้เราแจก แจก และแจก ให้ทุกคน

กำหนดการ

10.00 – 10.30 น. ลงทะเบียน

10.30 – 11.45 น. เอกอัครราชทูต นายจักรี ศรีชนะ กล่าวเปิดงาน

10.45 – 11.00 น. การแสดงรำไทย โดย ด.ญ. เจนนิเฟอร์ ดาร์ลเกรน (น้องฟ้า)

11.00 – 11.15 น. การเดี่ยวไวโอลิน โดย ด.ญ. อรุณทัย ลิซ่า ไฟเฟอร์

11.15 – 11.45 น. คุณจารีัย เคลเลอร์ คีรีโต ประวัติสมาคมหญิงไทย พร้อมพบกับอดีตคณะกรรมการ และสมาชิกรุ่นบุกเบิก ที่ยังเป็นสมาชิกจนถึงปัจจุบัน

11.45 – 13.30 น. รับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

13.30 – 14.30 น. ใต้เวทีแบบข้ามชั้น ระหว่าง ทีมวาดแผนไทยและสปา กับทีมร้านอาหารไทย

14.30 – 18.00 น. แจกรางวัล และสนุกสนานกับเสียงเพลง

การเดินทาง โดยรถ Post จากสถานีรถไฟเบิร์น สาย 106 ปลายทาง Zollkofen จากลานจอดรถ Post ชานชาลาที่ 4 ลงป้าย Kirchlindach Kirche สถานที่จัดงานอยู่ติดกับโบสถ์ รถออกทุก 1 ชั่วโมง เช่น เวลา 08:38 น. 9:38, 10:38 เป็นต้นไป สำหรับท่านที่เดินทางโดยรถส่วนตัว มีที่จอดรถได้ประมาณ 100 คัน

ท่านที่ประสงค์มาร่วมงาน ขอให้แจ้งความประสงค์ มาที่

✚ ทางอีเมล vorstand@thaifrauenverein.ch

✚ ทางกล่องข้อความเฟสบุ๊ก ของสมาคม facebook.com/thaifrauen.swiss

*** ขอให้ทุกท่านนำอาหาร มารับประทานร่วมกัน พร้อมด้วย จาน ช้อน ส้อม และแก้วน้ำ***

ทางสมาคมจัดเครื่องดื่ม ไว้เพื่อทุกท่าน

สมาชิกที่นำกระเป๋าผ้า จากสมาคมหญิงไทยฯ มาในงาน จะได้รับของขวัญใส่กระเป๋ากลับบ้าน ด้วยนะคะ

.....ห้ามพลาดของรางวัลและกิจกรรมดี ๆ สนุก ๆ รอท่านอยู่นะคะ....

หญิงไทยสัญจร ครั้งแรกของปี 2018 เดินทางไปให้ความรู้ เรื่อง “กฎหมายสวิส – ไทย นารู้”

ที่เมือง Heiden รัฐ Appenzell Ausserrhoden

วันอาทิตย์ที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2561 เวลา 10.00 – 17.00 น.

จัดโดย: กลุ่มแม่บ้าน เมือง Heiden ผู้ติดต่อประสานงานคือ คุณสุริรัช สารสุวรรณ (เปิ้ล)
ท่านเอกอัครราชทูต นายจักรี ศรีชนะ และนายอำเภอเมืองไฮเดิน คุณ Gallus Pfister
ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี มีชาวไทย เข้าร่วมฟังการบรรยายกว่า 60 คน

วันอาทิตย์ที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2561
ที่ Pfrundhaus Kirchlindach จัดกิจกรรมให้ความรู้
เรื่อง กฎหมายครอบครัว

โดยวิทยากร : คุณศักดา บัวลอย จากสมาคมเครือข่ายคนไทยในต่างประเทศสวีตเซอร์แลนด์ และ
คุณจารย์ เคลเลอร์ คีรีโต ประธานสมาคมหญิงไทย เพื่อหญิงไทย สวีตเซอร์แลนด์
มีสมาชิกและผู้สนใจเข้าฟังการบรรยายมากมาย

